

Faptele

¹ Am alcătuit cea dintâi istorisire, Teofile, despre toate pe care Isus a început, deopotrivă a le face și a învăța, ² Până în ziua în care a fost primit sus, după ce prin Duhul Sfânt a dat porunci apostolilor pe care îi alesese; ³ Căroră, de asemenea, li s-a arătat viu după suferința sa, prin multe dovezi infailibile, fiind văzut de ei patruzeci de zile și vorbind despre lucrurile privind împărăția lui Dumnezeu; ⁴ Și aflându-se împreună cu ei, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte promisiunea Tatălui, pe care, a spus el, ați auzit-o de la mine. ⁵ Pentru că Ioan într-adevăr a botezat cu apă; dar voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt nu după multe zile. ⁶ De aceea, după ce s-au adunat, i-au cerut, spunând: Doamne, în acest timp vei reinstaura împărăția lui Israel? ⁷ Iar el le-a spus: Nu este treaba voastră să știți timpurile sau soroacele pe care Tatăl le-a pus în propria sa putere. ⁸ Ci veți primi putere după ce Duhul Sfânt va fi venit peste voi; și îmi veți fi martori deopotrivă în Ierusalim și în toată Iudeea și în Samaria și până la cea mai îndepărtată parte a pământului. ⁹ Și după ce a spus acestea, în timp ce ei se uitau, a fost înălțat; și un nor l-a luat dinaintea ochilor lor. ¹⁰ Și în timp ce se uitau cu atenție spre cer, pe când mergea el în sus, atunci iată, doi bărbați au stat în picioare lângă ei în haine albe, ¹¹ Și care au spus: Voi bărbați galileeni, de ce stați în picioare uitându-vă lung la cer? Acest Isus, care este luat de la voi în cer, va veni în

același fel cum l-ați văzut mergând în cer. ¹² Atunci s-au întors în Ierusalim de la muntele numit al Măslinilor, care este aproape de Ierusalim, la o zi de călătorie în sabat. ¹³ Și când au intrat, au urcat într-o cameră de sus unde stăteau deopotrivă Petru și Iacov și Ioan și Andrei, Filip și Toma, Bartolomeu și Matei, Iacov al lui Alfeu și Simon Zelotes și Iuda, fratele lui Iacov. ¹⁴ Toți aceștia, într-un gând, continuau stăruitor în rugăciune și cereri, împreună cu femeile, și Maria mama lui Isus, și cu frații lui. ¹⁵ Și în acele zile, Petru s-a sculat în mijlocul discipolilor și a spus (mulțimea numelor adunate împreună era de aproape o sută douăzeci): ¹⁶ Bărbați și frați, această scriptură trebuia să se împlinească, pe care Duhul Sfânt prin gura lui David a spus-o dinainte despre Iuda, care a fost călăuză celor ce l-au prins pe Isus. ¹⁷ Pentru că el a fost numărat cu noi și a obținut parte din acest serviciu. ¹⁸ Acesta atunci a cumpărat un câmp cu răsplata nelegiurii; și, căzând cu capul înainte, a pleznit în două prin mijloc și toate măruntaiele i s-au revărsat. ¹⁹ Și a fost cunoscut tuturor locuitorilor din Ierusalim, într-atât încât câmpul acela este numit în limba lor proprie Acheldama, care este *tradus*, Câmpul sângelui. ²⁰ Fiindcă este scris în cartea Psalmilor: Să îi fie pustie locuința și nimeni să nu locuiască în ea; și serviciul lui de episcop să îl ia altul. ²¹ De aceea, dintre acești bărbați care ne-au însoțit în tot timpul în care Domnul Isus a intrat și a ieșit printre noi, ²² Începând de la botezul lui Ioan, până la acea zi în care a fost luat de la noi, trebuie ca unul să fie rânduit martor cu noi al învierii sale. ²³ Și au rânduit pe doi, Iosif numit Barsaba, care era

supranumit Iustus, și Matia. ²⁴ Și s-au rugat și au spus: Tu Doamne, care cunoști inimile tuturor, arată-ne pe care dintre acești doi l-ai ales, ²⁵ Ca să poată lua parte la acest serviciu și apostolie din care Iuda prin încălcarea legii a căzut, ca să meargă la propriul său loc. ²⁶ Și au dat sorții lor; și sorțul a căzut pe Matia; și a fost numărat cu cei unsprezece apostoli.

2

¹ Și când se împlinea ziua cincizecimii, erau toți într-un gând la un loc. ² Și dintr-o dată a venit un sunet din cer ca al unui vânt vijelios, puternic și a umplut toată casa unde ședeau ei. ³ Și le-au apărut limbi despicate ca de foc și s-au așezat peste fiecare dintre ei. ⁴ Și toți au fost umpluți cu Duhul Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, cum le dădea Duhul să vorbească clar. ⁵ Și erau acolo, locuind în Ierusalim, iudei, bărbați pioși, din fiecare națiune de sub cer. ⁶ Și când aceasta s-a făcut auzită de parte, mulțimea s-a adunat și era confuză, pentru că fiecare om îi auzea vorbind în propria lui limbă. ⁷ Și toți erau uimiți și se minunau, spunându-și unii altora: Iată, nu sunt toți aceștia care vorbesc galileeni? ⁸ Și cum îi auzim noi, fiecare în propria noastră limbă, în care am fost născuți? ⁹ Parți și mezi și elamiți și locuitori din Mesopotamia și Iudeea și Capadochia, Pontus și Asia, ¹⁰ Și de asemenea Frigia și Pamflia, Egipt și părțile Libiei înspre Cirene și străini din Roma, iudei și prozeliți, ¹¹ Cretani și arabi, îi auzim vorbind în limbile noastre lucrările minunate ale lui Dumnezeu. ¹² Și toți erau uimiți și nedumeriți, spunându-și unii

altora: Ce înseamnă aceasta? ¹³ Iar alții, bătându-și joc, spuneau: Sunt plini de vin nou. ¹⁴ Dar Petru, stând în picioare cu cei unsprezece, și-a înălțat vocea și le-a spus: Voi bărbați din Iudeea și toți care locuiți la Ierusalim, fie-vă cunoscută aceasta și ascultați cuvintele mele: ¹⁵ Fiindcă aceștia nu sunt beți, cum presupuneți voi, fiindcă este ora a treia a zilei. ¹⁶ Ci aceasta este ceea ce a fost spus prin profetul Ioel: ¹⁷ Și se va întâmpla în zilele de pe urmă, spune Dumnezeu: Voi turna din Duhul meu peste toată făptura; și fiii voștri și fiicele voastre vor profeti și tinerii voștri vor vedea viziuni și bătrânii voștri vor visa visuri; ¹⁸ Și de asemenea peste robii mei și peste roabele mele voi turna în acele zile din Duhul meu; și vor profeti; ¹⁹ Și voi arăta minuni în cer deasupra și semne în pământ dedesubt; sânge și foc și negură de fum; ²⁰ Soarele va fi transformat în întuneric și luna în sânge, înainte să vină ziua aceea mare și însemnată a Domnului. ²¹ Și se va întâmpla că oricine va chema numele Domnului va fi salvat. ²² Voi bărbați din Israel, ascultați aceste cuvinte: Isus din Nazaret, bărbat adevărat de Dumnezeu printre voi prin miracole și minuni și semne, pe care Dumnezeu le-a făcut prin el în mijlocul vostru, precum voi înșivă știți; ²³ Pe el, fiind dat prin sfatul hotărât și cunoașterea dinainte a lui Dumnezeu, voi l-ați prins și prin mâini nelegiuite l-ați crucificat și ucis; ²⁴ El pe care Dumnezeu l-a înviat, dezlegându-i durerile morții, pentru că nu era posibil ca el să fie ținut de ea. ²⁵ Fiindcă David vorbește despre el: Eu dinainte l-am văzut pe Domnul întotdeauna înaintea feței mele,

fiindcă el este la dreapta mea, ca să nu fiu clătinat; ²⁶ Din această cauză mi s-a bucurat inima și limba mi s-a veselit; peste acestea și carnea mea se va odihni în speranță; ²⁷ Pentru că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici nu îl vei da pe Sfântul tău să vadă putrezirea. ²⁸ Tu mi-ai făcut cunoscute căile vieții; mă vei umple de bucurie cu înfățișarea ta. ²⁹ Bărbați și frați, lăsați-mă să vă vorbesc pe față despre patriarhul David, că el este deopotrivă mort și îngropat și mormântul lui este cu noi până în această zi. ³⁰ De aceea, fiind profet și știind că Dumnezeu i-a jurat cu jurământ, că din rodul coapselor sale, conform cărnii, îl va ridica pe Cristos să șadă pe tronul său; ³¹ El, prevăzând, a vorbit despre învierea lui Cristos, că sufletul lui nu a fost lăsat în iad, nici carnea lui nu a văzut putrezirea. ³² Pe acest Isus l-a înviat Dumnezeu, pentru care noi toți suntem martori. ³³ De aceea fiind înălțat prin mâna dreaptă a lui Dumnezeu și primind de la Tatăl promisiunea Duhului Sfânt, a revărsat aceasta ce vedeți și auziți voi acum. ³⁴ Fiindcă David nu s-a urcat la ceruri; dar el însuși spune: DOMNUL a spus Domnului meu: Șezi la dreapta mea, ³⁵ Până îmi voi face pe dușmanii tăi sprijinul piciorului tău. ³⁶ De aceea toată casa lui Israel să știe cu siguranță, că Dumnezeu l-a făcut pe acest Isus pe care voi l-ați crucificat, deopotrivă Domn și Cristos. ³⁷ Și când au auzit, au fost străpunși în inimile lor și i-au spus lui Petru și celorlalți apostoli: Bărbați și frați, ce să facem? ³⁸ Iar Petru le-a spus: Pocăți-vă și fiecare dintre voi să fie botezat în numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor, și veți

primi darul Duhului Sfânt. ³⁹ Fiindcă a voastră este promisiunea și a copiilor voștri și a tuturor care sunt departe, atâția câți Domnul Dumnezeu nostru va chema. ⁴⁰ Și cu multe alte cuvinte le-a adeverit și i-a îndemnat, spunând: Salvați-vă din această generație perversă. ⁴¹ Atunci cei ce au primit cu bucurie cuvântul lui au fost botezați; și în aceeași zi le-au fost adăugate aproape trei mii de suflete. ⁴² Și continuau stăruiitor în doctrina apostolilor și în părtășie și în frângerea pâinii și în rugăciuni. ⁴³ Și frică a venit peste fiecare suflet; și multe minuni și semne au fost făcute prin apostoli. ⁴⁴ Și toți care au crezut erau în același loc și aveau toate lucrurile în comun; ⁴⁵ Și își vindeau proprietățile și bunurile și le împărțeau tuturor, așa cum avea fiecare nevoie. ⁴⁶ Și, continuând în fiecare zi într-un gând în templu și frângând pâine din casă în casă, își mâncau mâncarea cu veselie și simplitate a inimii, ⁴⁷ Lăudând pe Dumnezeu și având favoare înaintea întregului popor. Și Domnul îi adăuga bisericii în fiecare zi pe cei ce erau salvați.

3

¹ Și Petru și Ioan s-au urcat împreună la templu la ora nouă, ora rugăciunii. ² Și un anumit bărbat, olog din pânțelele mamei lui, pe care îl puneau în fiecare zi la poarta templului, care se cheamă Frumoasă, era adus să ceară milostenii de la cei care intrau în templu; ³ Acesta, văzându-i pe Petru și Ioan aproape să intre în templu, le-a cerut milostenie. ⁴ Și Petru, uitându-se cu atenție la el, împreună cu Ioan, a spus: Uită-te la noi. ⁵ Iar el s-a uitat atent la ei, așteptând să primească ceva

de la ei. ⁶ Atunci Petru a spus: Argint și aur eu nu am; dar ceea ce am îți dau; în numele lui Isus Cristos din Nazaret, ridică-te și umblă. ⁷ Și l-a luat de mâna dreaptă și l-a ridicat; și îndată picioarele lui și încheieturile gleznelor s-au întărit. ⁸ Și, sărind, a stat pe picioare și a umblat și a intrat în templu cu ei, umblând și sărind și lăudând pe Dumnezeu. ⁹ Și toți oamenii l-au văzut umblând și lăudând pe Dumnezeu; ¹⁰ Și l-au recunoscut că era cel care ședea pentru milostenii la poarta Frumoasă a templului; și au fost umpluți de mirare și uimire la ceea ce i s-a întâmplat. ¹¹ Și pe când ologul care fusese vindecat se ținea de Petru și Ioan, tot poporul alerga împreună la ei în porticul numit al lui Solomon, minunându-se tare. ¹² Și când a văzut Petru, a răspuns poporului: Bărbați israeliți, de ce vă minunați de aceasta? Sau de ce priviți cu atenție la noi, ca și cum prin propria noastră putere sau sfințenie l-am făcut să umble? ¹³ Dumnezeuul lui Avraam și al lui Isaac și al lui Iacob, Dumnezeuul părinților noștri, l-a glorificat pe Fiul său Isus; pe care voi l-ați trădat și l-ați negat în prezența lui Pilat, când el era hotărât să îi dea drumul. ¹⁴ Dar voi l-ați negat pe Cel Sfânt și Drept și ați dorit să vă fie dat un ucigaș; ¹⁵ Și l-ați ucis pe Prințul vieții, pe care Dumnezeu l-a înviat dintre morți; pentru care noi suntem martori. ¹⁶ Și prin credința în numele lui, numele lui l-a întărit pe acest om, pe care îl vedeți și îl cunoașteți; chiar credința care este prin el i-a dat această sănătate deplină în prezența voastră a tuturor. ¹⁷ Și acum, fraților, știu că prin ignoranță ați practicat acestea, precum și

conducătorii voștri. ¹⁸ Dar lucrurile acelea, pe care Dumnezeu le-a arătat dinainte prin gura tuturor profeților săi, că Cristos va suferi, le-a împlinit așa. ¹⁹ De aceea pocăiți-vă și întoarceți-vă, ca păcatele voastre să fie șterse când vor veni timpurile de înviore din prezența Domnului; ²⁰ Și el îl va trimite pe cel dinainte predicat vouă, pe Isus Cristos; ²¹ Pe care cerul trebuie să îl primească până la timpurile restituirii tuturor lucrurilor, pe care Dumnezeu le-a spus prin gura tuturor sfinților săi profeți de când a început lumea. ²² Fiindcă Moise într-adevăr spunea părinților: Domnul Dumnezeuul vostru vă va ridica un profet dintre frații voștri, asemenea mie; pe el să îl ascultați în toate, orice vă va spune. ²³ Și se va întâmpla, că fiecare suflet care nu îl va asculta pe acel profet, va fi nimic din popor. ²⁴ Da și toți profeții, de la Samuel și cei care au urmat, toți câți au vorbit, tot așa au prezis despre aceste zile. ²⁵ Voi sunteți copiii profeților și ai legământului pe care Dumnezeu l-a făcut cu părinții noștri, spunând lui Avraam: Și în sămânța ta vor fi binecuvântate toate familiile pământului. ²⁶ Mai întâi, înviind pe Fiul său Isus, Dumnezeu l-a trimis la voi să vă binecuvânteze, în întoarcerea fiecăruia dintre voi de la nelegiuirile sale.

4

¹ Și pe când vorbeau ei poporului, preoții și căpetenia templului și saducheii au venit peste ei, ² Fiind mâhniți că ei învățau poporul și predicau prin Isus învierea dintre morți. ³ Și au pus mâinile pe ei și i-au închis până a doua zi; fiindcă era deja seară. ⁴ Dar mulți dintre cei ce au auzit cuvântul

au crezut; și numărul bărbaților era aproape cinci mii. ⁵ Și s-a întâmplat că a doua zi, conducătorii lor și bătrânii și scribii, ⁶ Și Ana, marele preot, și Caiafa și Ioan și Alexandru și atâția câți erau din rudenia înaltului preot, s-au adunat împreună la Ierusalim. ⁷ Și după ce i-au pus în mijloc, au întrebat: În ce putere, sau în numele cui ați făcut aceasta? ⁸ Atunci Petru, umplut cu Duhul Sfânt, le-a spus: Voi conducători ai poporului și bătrâni ai Israelului, ⁹ Dacă suntem cercetați astăzi pentru fapta bună făcută omului neputincios, cum a fost el făcut sănătos; ¹⁰ Să vă fie cunoscut vouă tuturor și întregului popor al lui Israel că, în numele lui Isus Cristos din Nazaret, pe care voi l-ați crucificat, pe care Dumnezeu l-a înviat dintre morți, prin el omul acesta stă în picioare înaintea voastră sănătos. ¹¹ Aceasta este piatra care a fost făcută de nimic de voi constructorii, care a devenit capul colțului temeliei. ¹² Nici nu este salvare în nimeni altul; fiindcă nu este niciun alt nume sub cer, dat printre oameni, prin care trebuie să fim salvați. ¹³ Și, când au văzut cutezanța lui Petru și Ioan și au înțeles că erau oameni fără carte și needucați, s-au minunat; și i-au recunoscut că fuseseră cu Isus. ¹⁴ Și, privind pe omul care fusese vindecat, stând în picioare cu ei, nu puteau spune nimic împotriva. ¹⁵ Dar după ce le-au poruncit să iasă afară din consiliu, s-au sfătuit între ei, ¹⁶ Spunând: Ce vom face acestor oameni? Pentru că într-adevăr, prin ei, s-a făcut un mare miracol cunoscut tuturor locuitorilor din Ierusalim; și nu îl putem nega. ¹⁷ Dar ca nu cumva să se răspândească mai departe

printre oameni, să îi amenințăm cu severitate, ca să nu mai vorbească în numele acesta niciunui om. ¹⁸ Și i-au chemat și le-au poruncit să nu vorbească deloc, nici să nu învețe în numele lui Isus. ¹⁹ Dar Petru și Ioan au răspuns și le-au zis: Judecați voi dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să vă dăm ascultare vouă mai mult decât lui Dumnezeu. ²⁰ Fiindcă noi nu putem să nu vorbim lucrurile pe care le-am văzut și le-am auzit. ²¹ Și după ce i-au mai amenințat, i-au lăsat să plece, negăsind nimic cum să îi pedepsească, din cauza poporului, pentru că toți îl glorificau pe Dumnezeu pentru cele făcute. ²² Fiindcă omul asupra căruia s-a făcut acest miracol al vindecării avea peste patruzeci de ani. ²³ Și după ce li s-a dat drumul, au mers la ai lor și au povestit tot ce le-au spus preoții de seamă și bătrânii. ²⁴ Și când au auzit și-au ridicat vocea către Dumnezeu într-un singur gând și spuneau: Doamne, tu ești Dumnezeu, care ai făcut cerul și pământul și marea și tot ce este în ele; ²⁵ Tu care ai spus prin gura servitorului tău David: Pentru ce s-au înfuriat păgânii și popoarele își închipuie deșertăciuni? ²⁶ Împărații pământului s-au ridicat în picioare și conducătorii s-au adunat împreună împotriva Domnului și împotriva Cristosului său. ²⁷ Căci cu adevărat, împotriva sfântului tău copil Isus, pe care l-ai uns, s-au adunat împreună deopotrivă Irod și Pontius Pilat cu neamurile și poporul lui Israel, ²⁸ Pentru a face atâtea câte mâna ta și sfatul tău au hotărât înainte să fie făcute. ²⁹ Și acum, Doamne, privește amenințările lor; și dă servitorilor tăi să vorbească cuvântul tău cu toată cutezanța, ³⁰ Ca prin întinderea mâinii tale

să vindeci; și semne și minuni să fie făcute prin numele Sfântului tău copil Isus. ³¹ Și după ce s-au rugat, locul în care s-au adunat împreună s-a clătinat; și ei toți au fost umpluți cu Duhul Sfânt și vorbeau cuvântul lui Dumnezeu cu cutezanță. ³² Și mulțimea celor care au crezut erau într-o singură inimă și într-un suflet; și niciunul nu spunea despre cele ce le avea că erau ale lui; ci le aveau toate în comun. ³³ Și cu mare putere apostolii dădeau mărturie despre învierea Domnului Isus; și mare har era peste ei toți. ³⁴ Fiindcă nu era niciunul între ei care să ducă lipsă; căci câți erau proprietari de pământuri sau case, le vindeau și aduceau prețurile lucrurilor vândute. ³⁵ Și le puneau jos, la picioarele apostolilor; și împărțirea se făcea fiecărui om după cum avea nevoie. ³⁶ Și Iose, care a fost supranumit de apostoli Barnaba, (care este, fiind tradus, Fiul mângâierii,) un levit din țara Ciprului, ³⁷ Având pământul lui, l-a vândut și a adus banii și i-a pus la picioarele apostolilor.

5

¹ Dar un anumit bărbat, numit Anania, cu soția lui, Safira, au vândut o proprietate, ² Și a păstrat din preț, soția lui știind și ea în ascuns; și au adus o anumită parte și au pus-o la picioarele apostolilor. ³ Dar Petru a spus: Anania, de ce ți-a umplut Satan inima să îl minți pe Duhul Sfânt și să păstrezi din prețul pământului? ⁴ Cât timp îți rămânea, nu rămânea al tău? Și după ce a fost vândut, nu a fost în propria ta putere? De ce ai conceput lucrul acesta în inima ta? Nu pe oameni ai mințit, ci pe Dumnezeu. ⁵ Iar Anania, auzind aceste cuvinte,

a căzut jos și și-a dat duhul; și mare frică a venit peste cei ce au auzit acestea. ⁶ Și tinerii s-au sculat, l-au învelit și l-au dus afară și l-au îngropat. ⁷ Și s-a întâmplat, cam la trei ore după aceea, că a intrat soția lui, neștiind ce s-a făcut. ⁸ Iar Petru i-a răspuns: Spune-mi dacă cu atât ați vândut pământul? Iar ea a spus: Da, cu atât. ⁹ Atunci Petru i-a spus: Cum de v-ați înțeles voi împreună să îl ispițiți pe Duhul Domnului? Iată, picioarele celor care l-au îngropat pe soțul tău sunt la ușă și te vor duce afară. ¹⁰ Atunci, îndată a căzut jos la picioarele lui și și-a dat duhul; și tinerii au intrat și au găsit-o moartă și ducând-o afară, au îngropat-o lângă soțul ei. ¹¹ Și mare frică a venit peste toată biserica și peste toți câți au auzit acestea. ¹² Și prin mâinile apostolilor s-au făcut multe semne și minuni în popor; (și toți erau cu un gând în porticul lui Solomon. ¹³ Dar dintre ceilalți nu cuteza niciun om să li se alăture; dar poporul îi preamărea. ¹⁴ Și tot mai mulți credincioși erau adăugați Domnului, mulțimi deopotrivă de bărbați și femei). ¹⁵ Într-atât de mult încât duceau afară în străzi pe bolnavi și îi puneau pe paturi și pe saltele, ca măcar umbra lui Petru, trecând pe acolo, să îi poată învălui pe unii din ei. ¹⁶ Și a venit de asemenea o mulțime din cetățile din jur la Ierusalim, aducându-i bolnavi și pe cei care erau chinuți de duhuri necurate; și toți au fost vindecați. ¹⁷ Atunci marele preot s-a sculat și toți cei împreună cu el, (aceștia fiind partida saducheilor) și au fost umpluți de indignare; ¹⁸ Și și-au pus mâinile pe apostoli și i-au pus în închisoarea comună. ¹⁹ Dar îngerul Domnului, în

timpul nopții, a deschis ușile închisorii și i-a condus afară și a spus: ²⁰ Duceți-vă, stați în picioare și vorbiți poporului în templu toate cuvintele vieții acesteia. ²¹ Și, când au auzit, au intrat în templu devreme dimineața și îi învățau. Dar marele preot și cei cu el, au venit și au convocat consiliul și întreg sfatul bătrânilor copiilor lui Israel și au trimis la închisoare să îi aducă. ²² Și când ofițerii au venit și nu i-au găsit în închisoare, s-au întors și au povestit, ²³ Spunând: Într-adevăr, am găsit închisoarea închisă cu toate în siguranță și paznicii stând afară în fața ușilor; dar când am deschis, nu am găsit pe nimeni înăuntru. ²⁴ Și când marele preot și căpetenia templului și preoții de seamă au auzit aceste cuvinte, erau nedumeriți referitor la ei până unde se va ajunge cu aceasta. ²⁵ Atunci a venit unul și le-a povestit, spunând: Iată, bărbații pe care i-ați pus în închisoare stau în picioare în templu și învață poporul. ²⁶ Atunci s-a dus căpetenia împreună cu ofițerii și i-au adus fără violență fiindcă se temeau de popor, ca nu cumva să fie împroșcați cu pietre. ²⁷ Și după ce i-au adus, i-au așezat în fața consiliului; și marele preot i-a întrebat, ²⁸ Spunând: Nu v-am poruncit noi cu tărie să nu îi învățați în numele acesta? Și iată, ați umplut Ierusalimul cu doctrina voastră și vreți să aduceți sângele acestui om peste noi. ²⁹ Atunci Petru și apostolii au răspuns și au zis: Trebuie să ascultăm de Dumnezeu mai degrabă decât de oameni. ³⁰ Dumnezeuul părinților noștri l-a înviat pe Isus, pe care l-ați ucis, atârându-l pe lemn. ³¹ Pe el l-a înălțat Dumnezeu cu dreapta sa pentru a fi Prinț și Salvator, pentru a da pocăință

lui Israel și iertarea păcatelor. ³² Și noi suntem martorii lui despre aceste lucruri; și la fel este Duhul Sfânt, pe care l-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de el. ³³ Când au auzit, îi tăia la inimă și s-au sfătuit să îiucidă. ³⁴ Atunci s-a sculat unul în consiliu, un fariseu, numit Gamaliel, un învățător al legii, onorat printre toți oamenii și a poruncit să îi scoată puțin afară pe apostoli. ³⁵ Și le-a spus: Voi bărbați ai Israelului, aveți grijă la voi înșivă ce vreți să faceți în legătură cu acești oameni. ³⁶ Fiindcă înainte de aceste zile s-a sculat Teuda, lăudându-se a fi cineva, la care s-au unit un număr de bărbați, aproape patru sute. Acesta a fost ucis, și toți câți ascultau de el, au fost împrăștiați și făcuți de nimic. ³⁷ După acesta s-a sculat Iuda din Galileea, în zilele impozitării, și a atras mult popor după el; și el a pierit; și toți câți ascultau de el au fost risipiți. ³⁸ Și acum vă spun: Depărtați-vă de acești oameni și lăsați-i în pace, pentru că dacă acest sfat sau această lucrare este de la oameni, va fi nimicită. ³⁹ Dar dacă este din Dumnezeu, nu sunteți în stare să o doborâți; ca nu cumva, să vă aflați luptând chiar împotriva lui Dumnezeu. ⁴⁰ Și au fost de acord cu el; și după ce i-au chemat pe apostoli și i-au bătut, le-au poruncit să nu vorbească în numele lui Isus; și le-au dat drumul. ⁴¹ Și au plecat atunci din fața consiliului, bucurându-se că au fost socotiți demni să îndure rușine pentru numele lui. ⁴² Și în fiecare zi, în templu și în fiecare casă, nu încetau să îi învețe și să îl predice pe Isus Cristos.

6

¹ Și în acele zile, înmulțindu-se numărul dis-

cipolilor; s-a ridicat o cârtire a grecilor împotriva evreilor; pentru că văduvele lor erau neglijate în servirea zilnică. ² Atunci, cei doisprezece au chemat la ei mulțimea discipolilor și au spus: Nu se cuvine ca noi să părăsim cuvântul lui Dumnezeu și să servim la mese. ³ De aceea fraților, alegeți dintre voi șapte bărbați cu o mărturie bună, plini de Duhul Sfânt și înțelepciune, pe care noi să îi punem peste această nevoie. ⁴ Iar pe noi ne vom da neconținut rugăciunii și servirii cuvântului. ⁵ Și cuvântul a plăcut înaintea întregii mulțimi; și l-au ales pe Ștefan, un bărbat plin de credință și de Duhul Sfânt, și pe Filip și Procor și Nicanor și Timon și Parmena și Nicolae, un prozelit din Antiohia, ⁶ Pe care i-au adus înaintea apostolilor; și după ce s-au rugat, și-au pus mâinile peste ei. ⁷ Și cuvântul lui Dumnezeu a crescut; și numărul discipolilor s-a înmulțit mult în Ierusalim; și o mare mulțime de preoți au fost ascultători față de credință. ⁸ Și Ștefan, plin de credință și putere, făcea mari minuni și miracole în popor. ⁹ Atunci s-au sculat unii din sinagoga care este numită a libertinilor, și cirenieni și alexandrini și dintre cei din Cilicia și din Asia, dezbătând cu Ștefan. ¹⁰ Și nu au fost în stare să se împotrivescă înțelepciunii și duhului prin care vorbea. ¹¹ Atunci au mituit bărbați, care au spus: L-am auzit vorbind cuvinte blasfematoare împotriva lui Moise și a lui Dumnezeu. ¹² Și au întărâtat poporul și pe bătrâni și pe scribi; și au venit peste el și l-au prins și l-au dus la consiliu, ¹³ Și au pus martori falși, care spuneau: Acest om nu încetează să vorbească cuvinte blasfematoare împotriva acestui loc sfânt și

a legii; ¹⁴ Fiindcă l-am auzit spunând că acest Isus din Nazaret va distruge locul acesta și va schimba obiceiurile pe care ni le-a dat Moise. ¹⁵ Și toți care ședeau în consiliu, uitându-se cu atenție la el, vedeau fața lui ca fața unui înger.

7

¹ Atunci marele preot a spus: Așa stau lucrurile? ² Iar el a spus: Bărbați, frați și părinți, dați ascultare! Dumnezeu gloriei a apărut tatălui nostru Avraam, când era în Mesopotamia, înainte să locuiască el în Haran, ³ Și i-a spus: Ieși din țara ta și din rudenia ta, și vino în țara pe care ți-o voi arăta. ⁴ Atunci, ieșind din țara caldeilor, a locuit în Haran; și de acolo, când tatăl lui a murit, l-a strămutat în această țară, în care locuiți voi acum. ⁵ Dar nu i-a dat moștenire în ea, nici cât să își pună piciorul jos; totuși a promis că i-o va da lui ca stăpânire și seminței lui după el, pe când el încă nu avea copil. ⁶ Și astfel Dumnezeu a spus că sămânța lui va locui temporar într-o țară străină, și că aceia o vor aduce în robie și se vor purta rău cu ea patru sute de ani. ⁷ Și pe națiunea căreia îi vor fi ei în robie, eu o voi judeca, a spus Dumnezeu; și după aceea vor ieși și îmi vor servi în acest loc. ⁸ Și i-a dat legământul circumciziei; și așa a născut pe Isaac și l-a circumcis în a opta zi; și Isaac a născut pe Iacob; și Iacob pe cei doisprezece patriarhi. ⁹ Și patriarhii, împinși de invidie, l-au vândut pe Iosif în Egipt; dar Dumnezeu era cu el. ¹⁰ Și l-a eliberat din toate nenorocirile lui și i-a dat favoare și înțelepciune înaintea lui Faraon, împăratul Egiptului; și l-a făcut guvernator peste Egipt și peste toată casa lui. ¹¹ Și

peste toată țara Egiptului și a Canaanului a venit o mare secetă și mare nenorocire; și părinții noștri nu găseau mâncare. ¹² Dar când Iacob a auzit că în Egipt era grâu, i-a trimis întâi pe părinții noștri. ¹³ Și la a doua venire, Iosif s-a făcut cunoscut fraților săi; și rudenia lui Iosif s-a făcut cunoscută lui Faraon. ¹⁴ Atunci Iosif a trimis și a chemat la el pe tatăl său, Iacob, și toată rudenia lui, cu șaptezeci și cinci de suflete. ¹⁵ Așa a coborât Iacob în Egipt și a murit, el și părinții noștri. ¹⁶ Și au fost duși în Sihem și puși în mormântul pe care îl cumpărase Avraam pentru o sumă de bani de la fiii lui Emor, tatăl lui Sihem. ¹⁷ Dar când s-a apropiat timpul promisiunii, pe care Dumnezeu o jurase lui Avraam, poporul a crescut și s-a înmulțit în Egipt, ¹⁸ Până când s-a ridicat alt împărat care nu îl cunoștea pe Iosif. ¹⁹ Acesta a lucrat cu viclenie cu rudele noastre și s-a purtat rău cu părinții noștri, așa că au lepădat pe pruncii lor, ca să nu trăiască. ²⁰ În timpul acela s-a născut Moise și era deosebit de frumos și a crescut în casa tatălui său timp de trei luni; ²¹ Și după ce a fost lepădat, fiica lui Faraon l-a luat și l-a crescut ca fiu al ei. ²² Și Moise a fost învățat în toată înțelepciunea egiptenilor și era puternic în cuvinte și în fapte. ²³ Și după ce a împlinit patruzeci de ani, i-a venit în inimă să viziteze pe frații lui, copiii lui Israel. ²⁴ Și văzând pe unul nedreptățit, l-a apărut și a făcut dreptate celui oprimat și l-a lovit pe egiptean; ²⁵ Fiindcă presupunea că frații lui vor înțelege cum Dumnezeu, prin mâna lui, le va da eliberare; dar nu au înțeles. ²⁶ Și în ziua următoare, pe când se certau, li s-a arătat el însuși și ar fi voit

să îi împace, spunând: Domnilor, voi sunteți frați; de ce vă nedreptățiți unul pe altul? ²⁷ Dar cel ce l-a nedreptățit pe aproapele său l-a împins la o parte, spunând: Cine te-a făcut conducător și judecător peste noi? ²⁸ Dorești să mă ucizi, așa cum ai făcut ieri cu egipteanul? ²⁹ Atunci, la acest cuvânt, Moise a fugit și a fost străin în țara lui Madian, unde a născut doi fii. ³⁰ Și după ce s-au împlinit patruzeci de ani, i s-a arătat în pustia muntelui Sinai un înger al Domnului, într-o flacăra de foc într-un rug. ³¹ Când Moise a văzut, s-a minunat de priveliște; și pe când s-a apropiat el să privească, vocea Domnului a venit la el, ³² Spunând: Eu sunt Dumnezeuul părinților tăi, Dumnezeuul lui Avraam și Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacob. Atunci Moise a tremurat și nu a cutezat să privească. ³³ Atunci Domnul i-a spus: Scoate-ți încălțăminte din picioarele tale, fiindcă locul pe care stai în picioare este pământ sfânt. ³⁴ Am văzut, am văzut necazul poporului meu care este în Egipt și am auzit gemetele lor și am coborât să îi eliberez. Și acum, vino, te voi trimite în Egipt. ³⁵ Acest Moise, pe care l-au negat, spunând: Cine te-a făcut pe tine conducător și judecător? Dumnezeu l-a trimis pe acesta să fie conducător și eliberator prin mâna îngerului care i s-a arătat în rug. ³⁶ Acesta i-a condus afară, după ce a făcut minuni și semne în țara Egiptului și în Marea Roșie și în pustie patruzeci de ani. ³⁷ Acesta este acel Moise, care a spus fiilor lui Israel: Domnul Dumnezeuul vostru vă va ridica un profet dintre frații voștri, asemenea mie; pe el să îl ascultați. ³⁸ Acesta este cel care

a fost în biserica din pustie cu îngerul care i-a vorbit în muntele Sinai și cu părinții noștri; care a primit oracolele vii să ni le dea nouă; ³⁹ Căruia părinții noștri au refuzat să îi dea ascultare, și l-au respins, și în inimile lor s-au întors în Egipt, ⁴⁰ Spunând lui Aaron: Fă-ne dumnezei să mergă înaintea noastră; cât despre acest Moise, care ne-a condus afară din țara Egiptului, nu știm ce i s-a întâmplat. ⁴¹ Și au făcut un vițel în acele zile și au oferit sacrificii idolului și s-au bucurat în faptele propriilor lor mâini. ⁴² Atunci Dumnezeu s-a întors și i-a predat să se închine oștirii cerului; așa cum este scris în cartea profetilor: Voi, casa lui Israel, mi-ați oferit patruzeci de ani în pustie vite înjunghiate și sacrificii? ⁴³ Da, ați luat tabernacolul lui Moloh și steaua dumnezeului vostru Remfan, chipuri *cioplite* pe care le-ați făcut ca să vă închinați lor; și vă voi strămuta dincolo de Babilon. ⁴⁴ Părinții noștri aveau tabernacolul mărturiei în pustie, așa cum rânduse, vorbind lui Moise, ca să îl facă după modelul pe care îl văzuse; ⁴⁵ Pe care și părinții noștri care au urmat, l-au adus cu Isus în stăpânirea neamurilor, pe care Dumnezeu le-a alungat dinaintea feței părinților noștri, până în zilele lui David, ⁴⁶ Care a găsit favoare înaintea lui Dumnezeu și a dorit să găsească un tabernacol pentru Dumnezeu lui Iacob. ⁴⁷ Iar Solomon i-a zidit o casă. ⁴⁸ Totuși, cel Preaînalt nu locuiește în temple făcute de mâini; după cum spune profetul: ⁴⁹ Cerul este tronul meu și pământul este sprijinul piciorului meu; ce casă îmi veți zidi, spune Domnul; sau care este locul odihnei mele? ⁵⁰ Nu a făcut mâna mea toate acestea? ⁵¹ Voi, îndărătnici și necircumciși în inimă și

urechi, voi totdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt; ca părinții voștri, așa și voi. ⁵² Pe care din profeți nu i-au persecutat părinții voștri? Și au ucis pe cei care au arătat mai dinainte despre venirea Celui Drept; căruia i-ați fost voi acum trădători și ucigași; ⁵³ Care ați primit legea prin mijlocirea îngerilor și nu ați păzit-o. ⁵⁴ Când au auzit ei acestea, îi tăia în inimă și scrâșneau din dinți asupra lui. ⁵⁵ Dar el, fiind plin de Duhul Sfânt, se uita cu atenție în cer și a văzut gloria lui Dumnezeu și pe Isus stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu, ⁵⁶ Și a spus: Iată, văd cerurile deschise și pe Fiul omului stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu. ⁵⁷ Atunci au strigat cu voce tare și și-au astupat urechile, și într-un gând au alergat asupra lui; ⁵⁸ Și l-au scos din cetate și l-au împrășcat cu pietre; și martorii și-au pus hainele jos la picioarele unui tânăr, al cărui nume era Saul. ⁵⁹ Și l-au împrășcat cu pietre pe Ștefan, care chema pe *Dumnezeu* și spunea: Doamne Isuse, primește duhul meu. ⁶⁰ Și, îngenunchind, a strigat cu voce tare: Doamne, nu le ține în seamă păcatul acesta. Și, spunând aceasta, a adormit.

8

¹ Și Saul a fost de acord cu moartea lui. Iar în acele zile a fost o mare persecuție împotriva bisericii care era la Ierusalim; și toți au fost împrăștiați prin toate regiunile Iudeii și Samariei, exceptând apostolii. ² Și niște bărbați pioși l-au dus pe Ștefan *pentru a-l înmormânta* și au făcut pentru el un mare bocet. ³ Cât despre Saul, prăpădea

biserica, intrând în fiecare casă; și, târând deopotrivă bărbați și femei, îi preda la închisoare. ⁴ De aceea cei împrăștiați au mers pretutindeni, predicând cuvântul. ⁵ Atunci Filip a coborât la cetatea Samariei și le-a predicat pe Cristos. ⁶ Și oamenii într-un gând au dat atenție celor vorbite de Filip, auzind și văzând miracolele pe care le făcea. ⁷ Fiindcă din mulți posedați ieșeau duhuri necurate, strigând cu voce tare; și mulți paralizați și șchiopi au fost vindecați. ⁸ Și era mare bucurie în acea cetate. ⁹ Și un anume bărbat, numit Simon, era dinaintea în cetate folosind vrăjitorie și fermecând oamenii Samariei, spunând că el însuși este cineva mare; ¹⁰ Căruia toți îi dădeau atenție, de la cel mai mic la cel mai mare, spunând: Acest om este puterea cea mare a lui Dumnezeu. ¹¹ Și îi dădeau atenție, din cauză că de mult timp îi fermecase cu vrăjitorii. ¹² Dar când l-au crezut pe Filip, predicând lucrurile împărăției lui Dumnezeu și numele lui Isus Cristos, au fost botezați deopotrivă bărbați și femei. ¹³ Atunci chiar Simon însuși a crezut; și după ce a fost botezat, continua cu Filip și se minuna, privind miracolele și semnele care erau făcute. ¹⁴ Și când apostolii, care erau în Ierusalim, au auzit că Samaria a primit cuvântul lui Dumnezeu, au trimis la ei pe Petru și Ioan; ¹⁵ Care, după ce au coborât, s-au rugat pentru ei să primească Duhul Sfânt; ¹⁶ (Fiindcă până atunci nu căzuse peste niciunul dintre ei; doar că erau botezați în numele Domnului Isus.) ¹⁷ Atunci și-au pus mâinile peste ei și au primit Duhul Sfânt. ¹⁸ Și când a văzut Simon că prin punerea mâinilor

apostolilor a fost dat Duhul Sfânt, le-a oferit bani, ¹⁹ Spunând: Dați-mi și mie această putere, ca pe oricine pun mâinile, să primească Duhul Sfânt. ²⁰ Dar Petru i-a spus: Banii tăi să piară cu tine, pentru că te-ai gândit că darul lui Dumnezeu poate fi cumpărat cu bani. ²¹ Tu nu ai nici parte nici sort în acest lucru; fiindcă inima ta nu este dreaptă înaintea lui Dumnezeu. ²² Pocăiește-te așadar de acea stricăciune a ta și roagă-te lui Dumnezeu, dacă îți poate fi cumva iertat gândul inimii tale. ²³ Pentru că îmi dau seama că ești în fiera amărăciunii și legătura nedreptății. ²⁴ Atunci, Simon a răspuns și a zis: Rugați-vă Domnului pentru mine, ca niciunul dintre aceste lucruri pe care le-ați vorbit să nu vină peste mine. ²⁵ Și ei, după ce au adevărit și au predicat cuvântul Domnului, s-au întors la Ierusalim și au predicat evanghelia în multe sate ale samaritenilor. ²⁶ Și îngerul Domnului i-a vorbit lui Filip, spunând: Scoală-te și du-te spre sud, pe calea care coboară de la Ierusalim spre Gaza, care este pustie. ²⁷ Și s-a sculat și s-a dus; și iată, un bărbat din Etiopia, un famen cu mare putere la Candace, împărăteasa etiopienilor, care avea în grijă toată vistieria ei, care venise la Ierusalim să se închine, ²⁸ Se întorcea și ședea în carul său, citind din profetul Isaia. ²⁹ Atunci Duhul i-a spus lui Filip: Apropie-te și alătură-te acestui car. ³⁰ Și Filip a alergat acolo și l-a auzit citind din profetul Isaia și a spus: Înțelege ce citești? ³¹ Iar el a spus: Cum aș putea, dacă nu mă călăuzește cineva? Și i-a cerut lui Filip să urce și să șadă cu el. ³² Și locul din scriptură pe care îl citea era

acesta: El a fost dus ca o oaie la măcel; și ca un miel necuvântător înaintea celui ce îl tunde, așa nu și-a deschis gura; ³³ În umilirea lui, judecata i-a fost luată; și generația sa, cine o va vesti? Fiindcă viața i-a fost luată de pe pământ. ³⁴ Și famenul i-a răspuns lui Filip și a zis: Te rog, despre cine vorbește profetul acest lucru? Despre el însuși, sau despre altcineva? ³⁵ Atunci Filip și-a deschis gura și a început de la aceeași scriptură și i-a predicat pe Isus. ³⁶ Și pe când mergeau pe cale, au ajuns la o apă oarecare și famenul a spus: Uite apă; ce mă împiedică să fiu botezat? ³⁷ Și Filip a spus: Dacă crezi din toată inima ta, este permis. Iar el a răspuns și a zis: Cred că Isus Cristos este Fiul lui Dumnezeu. ³⁸ Și a poruncit să stea carul; și au coborât amândoi în apă, deopotrivă Filip și famenul; și l-a botezat. ³⁹ Și când au ieșit din apă, Duhul Domnului l-a răpit pe Filip, și famenul nu l-a mai văzut; și s-a dus pe calea sa, bucurându-se. ⁴⁰ Iar Filip s-a aflat la Azot; și, traversând ținutul, predica în toate cetățile până a ajuns în Cezareea.

9

¹ Dar Saul, suflând amenințări și măcel împotriva discipolilor Domnului, s-a dus la marele preot, ² Și a dorit scrisori de la el pentru Damasc pentru sinagogi, astfel încât dacă va găsi pe unii ai acestei căi, fiind deopotrivă bărbați sau femei, să îi aducă legați la Ierusalim. ³ Și pe când călătorea el a ajuns aproape de Damasc; și dintr-odată a strălucit în jurul lui o lumină din cer, ⁴ Și a căzut la pământ și a auzit o voce, spunându-i: Saule, Saule, de

ce mă persecuți? ⁵ Iar el a spus: Cine ești tu, Doamne? Și Domnul a spus: Eu sunt Isus pe care tu îl persecuți; îți este greu să dai cu călcâiul în țepușe. ⁶ Și, tremurând și înmărmurit, a spus: Doamne, ce voiești să fac eu? Și Domnul i-a spus: Scoală-te și du-te în cetate și ți se va spune ce trebuie să faci. ⁷ Iar bărbații care călătoreau cu el stăteau în picioare fără cuvinte, auzind o voce, dar nevăzând pe nimeni. ⁸ Iar Saul s-a ridicat de la pământ; și deși ochii îi erau deschiși, nu vedea pe nimeni; iar ei l-au condus de mână și l-au dus în Damasc. ⁹ Și trei zile a fost fără vedere și nici nu a mâncat, nici nu a băut. ¹⁰ Și era un anume discipol la Damasc, numit Anania; și Domnul i-a spus într-o viziune: Anania. Iar el a spus: Iată-mă, Doamne. ¹¹ Și Domnul i-a spus: Scoală-te și du-te în strada care se cheamă Dreaptă și întreabă în casa lui Iuda de numitul Saul din Tars; căci iată, se roagă, ¹² Și a văzut într-o viziune un bărbat numit Anania intrând și punând o mână peste el, ca să-și primească vederea. ¹³ Atunci Anania a răspuns: Doamne, am auzit de la mulți despre acest bărbat, câte rele a făcut sfinților tăi la Ierusalim; ¹⁴ Și aici are autoritate de la preoții de seamă să-i lege pe toți care cheamă numele tău. ¹⁵ Dar Domnul i-a spus: Du-te; fiindcă el este un vas ales pentru mine, să poarte numele meu înaintea neamurilor și a împăraților și a fiilor lui Israel. ¹⁶ Fiindcă eu îi voi arăta ce lucruri mari trebuie să sufere pentru numele meu. ¹⁷ Și Anania a plecat și a intrat în casă; și, punând mâinile peste el, a spus: Frate Saul, Domnul m-a trimis, Isus, care ți-a apărut

pe calea pe care veneai, ca să primești vedere și să fii umplut cu Duhul Sfânt. ¹⁸ Și îndată, de pe ochii lui au căzut ca niște solzi; și a primit îndată vedere și s-a sculat și a fost botezat. ¹⁹ Și după ce a primit mâncare, s-a întărit. Atunci Saul a fost câteva zile cu discipolii care erau în Damasc. ²⁰ Și îndată a predicat în sinagogi pe Cristos, că el este Fiul lui Dumnezeu. ²¹ Și toți care auzeau erau uimiți și spuneau: Nu este acesta cel care făcea ravagii printre cei care chemau în Ierusalim acest nume; și a venit aici cu acel scop, ca să îi aducă legați la preoții de seamă? ²² Dar Saul se întărea tot mai mult în putere și punea în încurcătură pe iudeii care locuiau în Damasc, dovedind că acesta este Cristosul. ²³ Și după ce s-au împlinit multe zile, iudeii s-au sfătuit să îlucidă. ²⁴ Dar complotul lor a fost cunoscut de Saul. Și pândeau la porți zi și noapte să îlucidă. ²⁵ Atunci discipolii l-au luat noaptea și l-au coborât pe lângă zid, într-un coș. ²⁶ Și Saul, ajungând la Ierusalim, a încercat să se alăture discipolilor; dar tuturor le era teamă de el și nu credeau că era discipol. ²⁷ Dar Barnaba l-a luat și l-a adus la apostoli și le-a povestit cum văzuse pe Domnul pe cale și că îi vorbise, și cum la Damasc predicase cutezător în numele lui Isus. ²⁸ Și a fost cu ei în Ierusalim, venind și plecând din el. ²⁹ Și vorbea cutezător în numele Domnului Isus și deopotrivă vorbea și se contrazicea cu grecii; dar ei încercau să îlucidă. ³⁰ Când au aflat frații, l-au coborât la Cezareea și l-au trimis mai departe la Tars. ³¹ Atunci au avut pace bisericile din toată Iudeea și Galileea și Samaria și au fost edificate;

și, umblând în teama de Domnul și în mângâierea Duhului Sfânt, s-au înmulțit. ³² Și s-a întâmplat că, trecând Petru prin toate ținuturile, a coborât și la sfinții care locuiau în Lida. ³³ Și acolo a găsit un anumit om chemat Enea, care zăcea la pat de opt ani și care era paralizat. ³⁴ Și Petru i-a spus: Enea, Isus Cristos te vindecă; scoală-te și fă-ți patul. Iar el s-a sculat îndată. ³⁵ Și toți cei ce locuiau în Lida și Saron l-au văzut și s-au întors la Domnul. ³⁶ Și în Iafos era o anume discipolă numită Tabita, care tradus se spune Dorca; femeia aceasta era plină de fapte bune și de milosteniile pe care ea le făcea. ³⁷ Și s-a întâmplat în acele zile că era bolnavă și a murit, și după ce au scaldat-o, au pus-o într-o cameră de sus. ³⁸ Și fiindcă Lida era aproape de Iafos și discipolii auziseră că Petru era acolo, au trimis la el doi bărbați, dorind să nu întârzie să vină la ei. ³⁹ Atunci Petru s-a sculat și a mers cu ei. Când a ajuns, l-au dus în camera de sus; și toate vădulele stăteau în picioare lângă el, plângând și arătând cămășile și hainele pe care Dorca le-a făcut când era cu ele. ⁴⁰ Dar Petru i-a scos afară pe toți și s-a pus pe genunchi și s-a rugat; și, întorcându-se spre trup, a spus: Tabita, scoală-te. Iar ea și-a deschis ochii; și când l-a văzut pe Petru, s-a ridicat în șezut. ⁴¹ Iar el i-a dat mâna și a sculat-o; și după ce a chemat sfinții și vădulele, le-a înfățișat-o în viață. ⁴² Și aceasta a fost cunoscută prin întreaga Iafos; și mulți au crezut în Domnul. ⁴³ Și s-a întâmplat că a rămas multe zile la Iafos cu un anume Simon, un tăbăcar.

10

¹ Iar în Cezareea era un anumit bărbat cu numele Corneliu, un centurion din cohorta numită Italiană, ² Devotat și care se temea de Dumnezeu cu toată casa lui, care dădea multe milostenii poporului și se ruga neîncetat lui Dumnezeu. ³ El a văzut lămurit, cam pe la ora a noua a zilei, într-o viziune, un înger al lui Dumnezeu intrând la el și spunându-i: Corneliu. ⁴ Și când s-a uitat atent la el, i s-a făcut teamă și a spus: Ce este, Doamne? Iar el i-a spus: Rugăciunile tale și milosteniile tale au urcat spre amintire înaintea lui Dumnezeu. ⁵ Și acum trimite bărbați la Iafō și cheamă pe Simon, al cărui nume este și Petru; ⁶ El găzduiește cu un anume Simon, un tăbăcar, a cărui casă este lângă mare; acesta îți va spune ce ar trebui să faci. ⁷ Și după ce a plecat îngerul care i-a vorbit lui Corneliu, el a chemat pe doi din servitorii casei sale și pe un soldat devotat, dintre cei care îl serveau continuu; ⁸ Și după ce le-a istorisit toate, i-a trimis la Iafō. ⁹ Și a doua zi, pe când aceștia călătoreau și se apropiau de cetate, Petru a urcat pe acoperișul casei să se roage, cam pe la ora a șasea, ¹⁰ Și i s-a făcut foame foarte tare și a dorit să mănânce; dar pe când pregăteau aceștia, el a căzut în extaz, ¹¹ Și a văzut cerul deschis și un fel de vas, coborând la el, ca și cum ar fi fost o pânză mare legată la cele patru colțuri și lăsată pe pământ; ¹² În care erau toate felurile de patrupeze ale pământului și sălbăticiuni și târâtoare și păsări ale văzduhului. ¹³ Și a venit la el o voce: Petre, scoală-te, ucide și mănâncă. ¹⁴ Dar Petru a spus: Nicidecum, Doamne, pentru că niciodată nu am mâncat vreun lucru profan sau necurat. ¹⁵ Și vocea a venit din

nou la el, a doua oară: Ce a curățit Dumnezeu, nu considera profan. ¹⁶ Iar aceasta s-a făcut de trei ori; și vasul a fost luat din nou la cer. ¹⁷ Și în timp ce Petru era nedumerit în sine, ce ar putea să însemne viziunea ce o văzuse, atunci, iată, bărbații care fuseseră trimiși de Corneliu cercetaseră, privind casa lui Simon, și stăteau în picioare înaintea porții, ¹⁸ Și strigau și întrebau dacă Simon, care era numit Petru, era găzduit acolo. ¹⁹ În timp ce Petru se gândea la viziune, Duhul i-a spus: Iată, te caută trei bărbați. ²⁰ Scoală-te așadar, coboară-te și du-te cu ei, neîndoindu-te de nimic, pentru că eu i-am trimis. ²¹ Atunci Petru a coborât la bărbații care au fost trimiși la el, de la Corneliu; și a spus: Iată, eu sunt cel pe care îl căutați; care este motivul pentru care ați venit aici? ²² Iar ei au spus: Centurionul Corneliu, un bărbat drept și care se teme de Dumnezeu și cu mărturie bună prin toată națiunea iudeilor, a fost înștiințat de Dumnezeu printr-un înger sfânt să trimită după tine să vii acasă la el și să audă cuvinte de la tine. ²³ Atunci el i-a chemat înăuntru și i-a găzduit. Și a doua zi Petru a plecat împreună cu ei, și unii frați din Iafu l-au însoțit. ²⁴ Și a doua zi au intrat în Cezareea. Și Corneliu îi aștepta și a chemat la un loc rudele lui și prietenii apropiați. ²⁵ Și pe când intra Petru, Corneliu, întâmpinându-l, a căzut la picioarele lui și i s-a închinat. ²⁶ Dar Petru l-a ridicat, spunând: Scoală-te; eu însumi tot om sunt. ²⁷ Și pe când vorbea cu el, a intrat și a găsit pe mulți care erau adunați. ²⁸ Și le-a spus: Voi știți că nu este legiuit pentru un bărbat iudeu să se alăture, sau să vină la unul din altă națiune; dar

Dumnezeu mi-a arătat să nu numesc niciun om profan sau necurat. ²⁹ Din această cauză am venit fără împotrivire, îndată ce s-a trimis după mine; de aceea întreb, cu ce scop ați trimis după mine? ³⁰ Și Corneliu a spus: Acum patru zile posteam până la ora aceasta; și la ora nouă mă rugam în casa mea și iată, un bărbat în haine strălucitoare a stat în picioare înaintea mea, ³¹ Și a spus: Corneliu, rugăciunea ta este ascultată și milosteniile tale au fost amintite înaintea lui Dumnezeu. ³² Trimite așadar la Iafu și cheamă aici pe Simon, al cărui nume este Petru; acesta este găzduit în casa lui Simon, un tăbăcar, lângă mare; când vine el, îți va vorbi. ³³ De aceea îndată am trimis la tine; și tu ai făcut bine că ai venit. Acum așadar, noi suntem toți prezenți înaintea lui Dumnezeu, să auzim toate lucrurile care îți sunt poruncite de Dumnezeu. ³⁴ Atunci Petru și-a deschis gura și a spus: În adevăr înțeleg că Dumnezeu nu este părtinitor; ³⁵ Ci în fiecare națiune, cel ce se teme de el și lucrează dreptate, este acceptat la el. ³⁶ Cuvântul pe care Dumnezeu l-a trimis copiilor lui Israel, predicând pacea prin Isus Cristos, (acesta este Domn al tuturor), ³⁷ Acel cuvânt, voi îl știți, a fost proclamat prin toată Iudeea și a început din Galileea, după botezul pe care Ioan l-a predicat; ³⁸ Cum Dumnezeu a uns pe Isus din Nazaret cu Duhul Sfânt și cu putere; el care umbla făcând bine și vindecând pe toți cei ce erau asupriți de diavolul, pentru că Dumnezeu era cu el. ³⁹ Și noi suntem martori ai tuturor lucrurilor pe care le-a făcut deopotrivă în țara iudeilor și în Ierusalim; pe acesta l-au ucis atârându-l pe lemn. ⁴⁰ Pe el, Dumnezeu l-a înviat

a treia zi și i-a dat să fie cunoscut, ⁴¹ Nu întregului popor, ci martorilor aleși dinainte de Dumnezeu, nouă, care am mâncat și băut cu el după ce a înviat dintre morți. ⁴² Și ne-a poruncit să predicăm poporului și să adevărim că el este cel care a fost rânduit de Dumnezeu Judecătorul celor vii și celor morți. ⁴³ Toți profeții îi aduc mărturie, că prin numele lui, oricine crede în el va primi iertarea păcatelor. ⁴⁴ În timp ce Petru vorbea încă aceste cuvinte, Duhul Sfânt a căzut peste toți cei ce auzeau cuvântul. ⁴⁵ Și cei ai circumciziei care credeau, câți au venit cu Petru, au fost înmărmuriți, că și peste neamuri a fost turnat darul Duhului Sfânt, ⁴⁶ Fiindcă îi auzeau vorbind în limbi și preamărind pe Dumnezeu. Atunci Petru a răspuns: ⁴⁷ Poate cineva să oprească apa, ca aceștia, care au primit Duhul Sfânt ca și noi, să nu fie botezați? ⁴⁸ Și le-a poruncit să fie botezați în numele Domnului. Atunci i-au cerut să rămână câteva zile.

11

¹ Și apostolii și frații care erau în Iudeea, au auzit că și neamurile au primit cuvântul lui Dumnezeu. ² Și când Petru a urcat la Ierusalim, cei ai circumciziei s-au certat cu el, ³ Spunând: Ai intrat la bărbați necircumciși și ai mâncat cu ei. ⁴ Dar Petru a luat-o de la început și le-a explicat pe rând, spunând: ⁵ Eram în cetatea Iafu, rugându-mă; și într-un extaz am văzut o viziune: Un fel de vas a coborât, ca și cum ar fi fost o pânză mare, lăsată din cer de patru colțuri, și a venit până la mine; ⁶ Asupra căreia, când mi-am ațintit ochii, mi-am dat seama și am văzut patrupele ale pământului,

sălbăticiuni și târâtoare și păsări ale văzduhului. ⁷ Și am auzit o voce, spunându-mi: Scoală-te, Petre; ucide și mănâncă. ⁸ Dar eu am spus: Nicidecum, Doamne, pentru că nimic profan sau necurat nu a intrat niciodată în gura mea. ⁹ Dar vocea mi-a răspuns din nou din cer: Ce Dumnezeu a curățit, nu considera profan. ¹⁰ Și aceasta s-a făcut de trei ori; și toate au fost retrase în cer. ¹¹ Și iată, îndată au fost acolo trei bărbați sosiți deja la casa unde eram, trimiși din Cezareea la mine. ¹² Și Duhul mi-a poruncit să merg cu ei, fără să mă îndoiesc de nimic. Și acești șase frați de asemenea m-au însoțit și noi am intrat în casa acestui bărbat; ¹³ Și ne-a arătat cum a văzut îngerul în casa lui, care a stat în picioare și i-a spus: Trimite bărbați la Iafu și cheamă pe Simon, al cărui nume este și Petru; ¹⁴ Care îți va vorbi cuvinte, prin care vei fi salvat, tu, și toată casa ta. ¹⁵ Și pe când am început să vorbesc, Duhul Sfânt a căzut peste ei, chiar așa ca și peste noi la început. ¹⁶ Atunci mi-am amintit cuvântul Domnului, cum spunea: Ioan, într-adevăr, a botezat cu apă; dar voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt. ¹⁷ Întrucât, atunci, așa cum le-a dat Dumnezeu același dar, ca și nouă, care am crezut pe Domnul Isus Cristos; ce eram eu, ca să mă împotrivesc lui Dumnezeu? ¹⁸ Când au auzit acestea, au tăcut și au glorificat pe Dumnezeu, spunând: Într-adevăr Dumnezeu a dat și neamurilor pocăința pentru viață. ¹⁹ Atunci cei împrăștiați din cauza persecuției iscate în cazul lui Ștefan, au ajuns până în Fenicia și Cipru și Antiohia, nepredicând cuvântul nimănui decât numai

iudeilor. ²⁰ Și unii dintre ei erau bărbați din Cipru și Cirene, care, când au venit la Antiohia, au vorbit grecilor, predicând pe Domnul Isus. ²¹ Și mâna Domnului era cu ei; și un număr mare au crezut și s-au întors la Domnul. ²² Atunci vești despre aceste lucruri au ajuns la urechile bisericii care era în Ierusalim; și au trimis pe Barnaba, ca să treacă până în Antiohia, ²³ Care, ajungând și văzând harul lui Dumnezeu, s-a bucurat și i-a îndemnat pe toți să se lipească de Domnul cu hotărâre de inimă; ²⁴ Pentru că era un bărbat bun și plin de Duhul Sfânt și de credință; și o mare mulțime a fost adăugată la Domnul. ²⁵ Atunci Barnaba a plecat la Tars, ca să îl caute pe Saul. ²⁶ Și după ce l-a găsit, l-a adus la Antiohia. Și s-a întâmplat că un an întreg ei s-au adunat cu biserica și au învățat o mare mulțime. Și discipolii au fost numiți creștini pentru prima dată în Antiohia. ²⁷ Și în acele zile au coborât profeți de la Ierusalim la Antiohia. ²⁸ Și s-a sculat unul dintre ei, numit Agab, arătând prin Duhul că va fi mare foamete în toată lumea, cum s-a și întâmplat în zilele lui Claudiu Cezar. ²⁹ Atunci discipolii, fiecare om conform puterii lui, au hotărât să trimită ajutor fraților care locuiau în Iudeea. ³⁰ Ceea ce au și făcut și l-au trimis la bătrâni prin mâna lui Barnaba și Saul.

12

¹ Și pe timpul acela, Irod, împăratul, și-a întins mâinile ca să chinuiască pe unii din biserică. ² Și l-a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan. ³ Și deoarece a văzut că aceasta a plăcut iudeilor, a mai luat și pe Petru. (Atunci erau zilele azimelor). ⁴ Și

după ce l-a prins, l-a pus în închisoare și l-a predat la patru grupe de patru soldați să îl păzească, vrând, după Paști, să îl ducă înaintea poporului. ⁵ Așadar, Petru era ținut în închisoare; dar biserica făcea rugăciune fără încetare către Dumnezeu pentru el. ⁶ Și când Irod avea de gând să îl aducă afară, în noaptea aceea Petru dormea între doi soldați, legat cu două lanțuri; și paznicii înaintea porții țineau închisoarea. ⁷ Și iată, îngerul Domnului a venit peste el și o lumină a strălucit în închisoare; și l-a lovit în coaste pe Petru și l-a ridicat, spunând: Scoală-te repede. Și lanțurile lui au căzut de pe mâini. ⁸ Și îngerul i-a spus: Încinge-te și leagă-ți sandalele. Și a făcut așa. Iar el i-a spus: Aruncă-ți haina pe tine și urmează-mă. ⁹ Și a ieșit și l-a urmat; și nu știa că era adevărat ceea ce se făcea prin înger, ci s-a gândit că a văzut o viziune. ¹⁰ După ce au trecut de prima și a doua gardă, au ajuns la poarta de fier care ducea în cetate, care li s-a deschis singură; și au ieșit și au trecut de o stradă; și îndată îngerul a plecat de la el. ¹¹ Și după ce Petru și-a venit în fire, a spus: Acum știu într-adevăr că Domnul a trimis îngerul său și m-a eliberat din mâna lui Irod și din toată așteptarea poporului iudeilor. ¹² Și după ce s-a lămurit, a ajuns la casa Mariei, mama lui Ioan, numit și Marcu, unde erau adunați mulți și se rugau. ¹³ Și pe când Petru bătea la ușa porții, o servitoare pe nume Roda a venit să asculte. ¹⁴ Și când a recunoscut vocea lui Petru, de bucurie nu a deschis poarta, ci a alergat înăuntru și a spus că Petru stătea în picioare înaintea porții. ¹⁵ Iar ei i-au spus: Ești nebună. Dar ea afirma cu tărie că

așa este. Atunci ei au spus: Este îngerul lui. ¹⁶ Dar Petru continua să bată; și, deschizând, l-au văzut și erau înmărmuriți. ¹⁷ Dar el, făcându-le semn cu mâna să tacă, le-a povestit cum l-a scos Domnul din închisoare. Și a spus: Arătați acestea lui Iacov și fraților. Și a plecat și s-a dus în alt loc. ¹⁸ Și îndată ce s-a făcut ziuă, nu mică a fost tulburarea printre soldați, despre ce s-a întâmplat cu Petru. ¹⁹ Și după ce Irod l-a căutat și nu l-a găsit, a cercetat paznicii și a poruncit să fie uciși. Și a coborât din Iudeea la Cezareea și a rămas acolo. ²⁰ Iar Irod era furios pe cei din Tir și Sidon; dar au venit la el într-un gând și, făcându-și prieten pe Blast, cameristul împăratului, au dorit pace, pentru că țara lor era hrănită din țara împăratului. ²¹ Și într-o zi anume, Irod, înveșmântat în haină împărătească, ședea pe tronul său și le ținea un discurs. ²² Și poporul a strigat *spunând*: Vocea unui dumnezeu și nu a unui om. ²³ Și îndată, îngerul Domnului l-a lovit, pentru că nu a dat lui Dumnezeu gloria; și a fost mâncat de viermi și și-a dat duhul. ²⁴ Dar cuvântul lui Dumnezeu creștea și se înmulțea. ²⁵ Și Barnaba și Saul s-au întors din Ierusalim după ce și-au împlinit serviciul, și au luat cu ei pe Ioan, numit și Marcu.

13

¹ Și erau în biserica ce era în Antiohia, anumiți profeti și învățători, precum: Barnaba și Simeon, chemat Niger, și Luciu din Cirene și Manaen, care fusese crescut cu Irod, tetrarhul, și Saul. ² Pe când serveau ei Domnului și posteau, Duhul Sfânt a spus: Puneți-mi deoparte deopotrivă pe Barnaba și Saul pentru lucrarea la care i-am chemat. ³ Și

după ce au postit și s-au rugat și au pus mâinile peste ei, i-au trimis. ⁴ Așa că aceștia, fiind trimiși de Duhul Sfânt, au plecat la Seleucia; și de acolo au navigat până la Cipru. ⁵ Și când au ajuns la Salamis, au predicat cuvântul lui Dumnezeu în sinagogile iudeilor; și îl aveau și pe Ioan ca servitor. ⁶ Și când traversau insula până la Pafos, au găsit un anumit vrăjitor, un profet fals, un iudeu al cărui nume era Bar-Isus; ⁷ Care era cu proconsulul Sergius Paulus, un bărbat prevăzător; care a chemat pe Barnaba și pe Saul și dorea să audă cuvântul lui Dumnezeu. ⁸ Dar Elima, vrăjitorul, (fiindcă așa este numele lui prin interpretare) li s-a împotrivit, căutând să întoarcă pe proconsul de la credință. ⁹ Atunci Saul, (care este și Pavel) fiind umplut de Duhul Sfânt și uitându-se cu atenție la el, ¹⁰ A spus: O, tu plin de toată viclenia și de toată ticăloșia, copil al diavolului, dușman a toată dreptatea, nu vei înceta tu să pervertești căile drepte ale Domnului? ¹¹ Și acum, iată, mâna Domnului este peste tine și vei fi orb, nevăzând soarele un timp. Și îndată a căzut peste el ceață și întuneric; și se învârtea căutând pe cineva să îl conducă de mână. ¹² Atunci, proconsulul, când a văzut ce s-a făcut, a crezut, fiind înmărmurit de doctrina Domnului. ¹³ Și după ce Pavel și cei cu el au ridicat ancora din Pafos, au venit la Perga, în Pamfilia; și Ioan, plecând de la ei, s-a întors la Ierusalim. ¹⁴ Și după ce ei au plecat din Perga, au venit la Antiohia, în Pisidia, și au intrat în sinagogă în ziua de sabbat și au șezut. ¹⁵ Și după citirea legii și a profetilor, conducătorii sinagogii au trimis la ei, spunând: Bărbați și frați, dacă este în voi

vreun cuvânt de îndemnare pentru popor, spuneți. ¹⁶ Atunci Pavel s-a sculat și, făcând semn cu mâna, a spus: Bărbați ai Israelului și voi care vă temeți de Dumnezeu, ascultați. ¹⁷ Dumnezeuul acestui popor, al lui Israel, a ales pe părinții noștri și a înălțat poporul când locuiau ca străini în țara Egiptului, și cu un braț înalt i-a condus afară din acesta. ¹⁸ Și timp de aproape patruzeci de ani le-a suferit purtările în pustie. ¹⁹ Și după ce a nimicit șapte națiuni în țara Canaanului, le-a împărțit țara aceloră prin sorti. ²⁰ Și după aceea, le-a dat judecători pe durata a aproape patru sute cincizeci de ani, până la Samuel, profetul. ²¹ Și apoi au dorit un împărat; și Dumnezeu le-a dat pe Saul, fiul lui Chiș, un bărbat din tribul lui Beniamin, pe durata a patruzeci de ani. ²² Și după ce l-a înlăturat, l-a ridicat pentru ei pe David să fie împăratul lor; căruia i-a și adus mărturie și a spus: L-am găsit pe David, al lui Isai, un bărbat după inima mea, care va împlini toată voia mea. ²³ Din sămânța acestuia, Dumnezeu, conform promisiunii, a ridicat lui Israel un Salvator, pe Isus; ²⁴ Când, înaintea venirii lui, Ioan predicase botezul pocăinței întregului popor al lui Israel; ²⁵ Și pe când Ioan își împlinea alergarea, spunea: Cine presupuneți că sunt eu? Eu nu sunt acela. Dar, iată, vine unul după mine, ale cărui sandale din picioare nu sunt demn să le dezleg. ²⁶ Bărbați și frați, fii din stirpea lui Avraam și oricare dintre voi care vă temeți de Dumnezeu, vouă vă este trimis cuvântul acestei salvări. ²⁷ Fiindcă toți cei ce locuiesc în Ierusalim și conducătorii lor nu l-au cunoscut, și vocile profetilor care sunt citite în fiecare sabat, le-au împlinit, condamându-l. ²⁸ Și

cu toate că nu au găsit nicio vină de moarte în el, totuși i-au cerut lui Pilat ca el să fie ucis. ²⁹ Și după ce au împlinit tot ce era scris despre el, l-au luat jos de pe lemn și l-au pus într-un mormânt. ³⁰ Dar Dumnezeu l-a înviat dintre morți; ³¹ El a fost văzut multe zile de cei ce au urcat cu el din Galileea la Ierusalim, care sunt martorii lui pentru popor. ³² Și noi vă predicăm vești îmbucurătoare, că promisiunea făcută pentru părinți, ³³ A împlinit-o Dumnezeu față de noi, copiii lor, în aceea că a înviat pe Isus, precum și este scris în psalmul al doilea: Tu ești Fiul meu, astăzi te-am născut. ³⁴ Iar pentru că l-a înviat dintre morți, să nu se mai întoarcă la putrezire, a spus astfel: Vouă vă voi da îndurările sigure ale lui David. ³⁵ De aceea și spune în alt psalm: Nu vei da pe Sfântul tău să vadă putrezirea. ³⁶ Fiindcă David, după ce a servit propriei sale generații prin voia lui Dumnezeu, a adormit și a fost adăugat lângă părinții săi și a văzut putrezirea; ³⁷ Dar el, pe care Dumnezeu l-a înviat, nu a văzut putrezire. ³⁸ Să vă fie cunoscut așadar, bărbați și frați, că prin acesta vă este predicată iertarea păcatelor; ³⁹ Și prin el, toți care cred sunt declarați drepecți din toate lucrurile, din care nu puteți fi declarați drepecți prin legea lui Moise. ⁴⁰ De aceea păziți-vă ca nu cumva să vină peste voi ce este spus în profeți: ⁴¹ Priviți disprețuitorilor și minunați-vă și pieriți, pentru că eu lucrez o lucrare în zilele voastre, o lucrare pe care nicidecum nu o veți crede, chiar dacă cineva v-o relatează. ⁴² Și după ce iudeii au plecat din sinagogă, neamurile l-au implorat ca aceste cuvinte să le fie predicate

în sabatul următor. ⁴³ Și după ce adunarea s-a împrăștiat, mulți dintre iudeii și prozeliții religioși i-au urmat pe Pavel și pe Barnaba, care, vorbindu-le, i-au convins să continue în harul lui Dumnezeu. ⁴⁴ Și în următorul sabat, s-a adunat aproape întreaga cetate să audă cuvântul lui Dumnezeu. ⁴⁵ Dar când iudeii au văzut mulțimile, s-au umplut de invidie și vorbeau împotriva celor spuse de Pavel, contrazicând și blasfemiind. ⁴⁶ Atunci Pavel și Barnaba au vorbit cutezător și au spus: Era necesar ca întâi să vă fie vorbit vouă cuvântul lui Dumnezeu; dar, văzând că îl dați la o parte și vă judecați nedemni de viața veșnică, iată, ne întoarcem la neamuri. ⁴⁷ Fiindcă așa ne-a poruncit Domnul *spunând*: Te-am pus să fii o lumină a neamurilor, ca să fii pentru salvare până la marginile pământului. ⁴⁸ Și când neamurile au auzit s-au bucurat și glorificau cuvântul Domnului; și toți câți au fost rânduiți la viață eternă au crezut. ⁴⁹ Și cuvântul Domnului a fost proclamat prin toată regiunea. ⁵⁰ Dar iudeii au stârnit pe femeile religioase și de cinste și pe cei mai de seamă bărbați ai cetății și au stârnit persecuție împotriva lui Pavel și Barnaba și i-au scos din ținuturile lor. ⁵¹ Dar ei și-au scuturat praful de pe picioarele lor împotriva lor și au venit la Iconia. ⁵² Și discipolii erau umpluți cu bucurie și cu Duhul Sfânt.

14

¹ Și s-a întâmplat, în Iconia, că, amândoi au mers împreună în sinagoga iudeilor și au vorbit în așa fel încât o mare mulțime, deopotrivă a iudeilor

și grecilor, a crezut. ² Dar iudeii care nu credeau au întărit neamurile și le-au tulburat în rău mințile împotriva fraților. ³ Astfel că au rămas mult timp vorbind cutezător în Domnul, care aducea mărturie cuvântului harului său și dădea semne și minuni să se facă prin mâinile lor. ⁴ Dar mulțimea din cetate s-a împărțit; și o parte ținea cu iudeii, și o parte cu apostolii. ⁵ Și când s-a făcut o năvală, depotrivă a neamurilor și a iudeilor cu conducătorii lor, pentru a-i ocări și a-i împroșca cu pietre, ⁶ Și-au dat seama și au fugit la Lистра și Derbe, cetăți din Licaonia și în regiunile din jur; ⁷ Și predicau acolo evanghelia. ⁸ Și la Lистра ședea un anumit bărbat neputincios de picioare, care niciodată nu a umblat, fiind olog din pânțele mamei sale; ⁹ Acesta a auzit pe Pavel vorbind, care, privindu-l cu atenție și pricepând că avea credință să fie vindecat, ¹⁰ A spus cu voce tare: Scoală-te drept pe picioarele tale. Și el a sărit și a umblat. ¹¹ Și când a văzut mulțimea ce făcuse Pavel, și-au ridicat vocile, spunând în limba din Licaonia: Zeii au coborât la noi în asemănarea oamenilor. ¹² Și l-au numit pe Barnaba, Jupiter, iar pe Pavel, Mercurius, pentru că el era cel mai de seamă vorbitor. ¹³ Atunci preotul lui Jupiter, care era înaintea cetăților lor, a adus boi și ghirlande la porți și dorea să aducă sacrificii cu poporul. ¹⁴ Când au auzit apostolii Barnaba și Pavel, și-au sfâșiat hainele și s-au repezit în mulțime, strigând, ¹⁵ Și spunând: Domnilor, de ce faceți acestea? Și noi suntem oameni cu aceleași sentimente ca voi și vă predicăm să vă întoarceți de la aceste deșertăciuni la Dumnezeu cel viu, care a făcut cerul și pământul și marea și toate lucrurile

care sunt în ele; ¹⁶ Care în timpurile trecute a lăsat toate națiunile să umble în căile lor. ¹⁷ Totuși, nu s-a lăsat pe sine însuși fără mărturie, în aceea că a făcut bine și ne-a dat ploaie din cer și timpuri roditoare, umplându-ne inimile cu mâncare și veselie. ¹⁸ Și, cu aceste spuse, cu greu au potolit mulțimile ca să nu le aducă sacrificii. ¹⁹ Dar au venit iudei din Antiohia și Iconia, care au convins mulțimile; și, împroșcându-l cu pietre pe Pavel, l-au târât afară din cetate, presupunând că a murit. ²⁰ Totuși, pe când discipolii stăteau împrejurul lui, s-a sculat și a intrat în cetate; și a doua zi a plecat cu Barnaba la Derbe. ²¹ Și după ce au predicat evanghelia acelei cetăți și au învățat pe mulți, s-au întors din nou la Listra și Iconia și Antiohia, ²² Întărind sufletele discipolilor, îndemnându-i să rămână neclintiți în credință și spunând că prin multe neazuri trebuie noi să intrăm în împărăția lui Dumnezeu. ²³ Și după ce le-au rânduit bătrâni în fiecare biserică și s-au rugat cu postire, i-au încredințat Domnului, în care au crezut. ²⁴ Și după ce au trecut prin Pisidia, au venit la Pamfilia. ²⁵ Și după ce au predicat cuvântul în Perga, au coborât în Atalia. ²⁶ Și de acolo au navigat spre Antiohia, de unde fuseseră încredințați harului lui Dumnezeu pentru lucrarea pe care au împlinit-o. ²⁷ Și după ce au venit și au adunat biserica, le-au istorisit tot ce făcuse Dumnezeu cu ei și cum a deschis neamurilor ușa credinței. ²⁸ Și au rămas acolo cu discipolii nu puțin timp.

15

¹ Și unii, coborând din Iudeea, învățau pe frați:

Dacă nu sunteți circumciși după obiceiul lui Moise, nu puteți fi salvați. ² De aceea după ce Pavel și Barnaba au avut nu puțină disensiune și dispută cu ei, au rânduit ca Pavel și Barnaba și alți câțiva dintre ei să urce la Ierusalim la apostoli și bătrâni cu această întrebare. ³ Și fiind conduși pe drum de către biserică, au trecut prin Fenicia și Samaria, relatând convertirea neamurilor; și făceau bucurie mare tuturor fraților. ⁴ Și când au ajuns la Ierusalim, au fost primiți de biserică și apostoli și bătrâni și au istorisit toate lucrurile pe care le-a făcut Dumnezeu cu ei. ⁵ Dar s-au ridicat unii din secta fariseilor care au crezut, spunând că: Era necesar să îi circumcidă și să le poruncim să țină legea lui Moise. ⁶ Și apostolii și bătrânii s-au adunat să se lămurească despre acest lucru. ⁷ Și după ce a fost multă dispută, Petru s-a sculat și le-a spus: Bărbați și frați, voi știți că, din zilele de demult, Dumnezeu a ales între noi, ca neamurile să audă prin gura mea cuvântul evangheliei și să creadă. ⁸ Și Dumnezeu, care cunoaște inimile, le-a adus mărturie, dându-le Duhul Sfânt întocmai ca și nouă; ⁹ Și nici nu a făcut o deosebire între noi și ei, curățindu-le inimile prin credință. ¹⁰ Acum așadar, de ce ispitiți pe Dumnezeu, punând un jug pe gâtul discipolilor pe care nici părinții noștri, nici noi nu am fost în stare să îl purtăm? ¹¹ Ci credem că prin harul Domnului Isus Cristos suntem salvați, la fel ca ei. ¹² Atunci toată mulțimea a tăcut și îi ascultau pe Barnaba și pe Pavel care istorisneau ce miracole și minuni lucrase Dumnezeu printre neamuri prin ei. ¹³ Și după ce au tăcut, Iacov a răspuns, zicând: Bărbați și frați, ascultați-mă; ¹⁴ Simeon a

istorisit cum întâi Dumnezeu a vizitat neamurile, să ia dintre ei un popor pentru numele lui. ¹⁵ Și cu aceasta sunt în acord cuvintele profeților; așa cum este scris: ¹⁶ După aceasta mă voi întoarce și voi zidi cortul căzut al lui David; și voi zidi ruinele lui și îl voi ridica; ¹⁷ Pentru ca rămășița oamenilor să îl caute pe Domnul și toate neamurile peste care este chemat numele meu, spune Domnul care face toate acestea. ¹⁸ Lui Dumnezeu îi sunt cunoscute toate faptele lui, de la începutul lumii. ¹⁹ De aceea concluzia mea este, să nu îi chinuim pe aceia care dintre neamuri se întorc la Dumnezeu; ²⁰ Ci să le scriem să se ferească de profanările idolilor și de curvie și de animale sugrumate și de sânge. ²¹ Fiindcă Moise, din timpurile de demult, are în fiecare cetate pe cei care îl predică, fiind citit în sinagogi în fiecare sabat. ²² Atunci li s-a părut convenit apostolilor și bătrânilor, cu întreaga biserică, să trimită la Antiohia bărbați aleși dintre ei, cu Pavel și Barnaba; pe Iuda, numit și Barsaba, și Sila, bărbați mai de seamă între frați; ²³ Și au scris astfel prin mâna lor: Apostolii și bătrânii și frații, salutare fraților care sunt dintre neamuri în Antiohia și Siria și Cilicia; ²⁴ Întrucât am auzit că unii care au ieșit dintre noi v-au tulburat prin cuvinte, subminându-vă sufletele, zicând: Să fiți circumciși și să țineți legea; căroră nu le-am dat vreo astfel de poruncă; ²⁵ Ni s-a părut convenit, fiind adunați într-un gând, să trimitem la voi bărbați aleși, cu preaiubiții noștri Barnaba și Pavel, ²⁶ Oameni care și-au riscat viețile pentru numele Domnului nostru Isus Cristos. ²⁷ De aceea am trimis pe Iuda și Sila, care vă vor spune și ei, cu gura, aceleași lucruri.

²⁸ Fiindcă i s-a părut cuvenit Duhului Sfânt și nouă, să nu vă încărcăm cu nicio greutate mai mare decât aceste lucruri necesare: ²⁹ Să vă feriți de cele sacrificate idolilor și de sânge și de animale sugrumate și de curvie; de care dacă vă păziți, bine veți face. Fiți sănătoși. ³⁰ Astfel, atunci când li s-a dat drumul, au venit la Antiohia; și după ce au adunat mulțimea, le-au dat epistola; ³¹ Iar ei, după ce au citit, s-au bucurat pentru mângâiere. ³² Și Iuda și Sila, fiind și ei profeți, îndemneau pe frați cu multe cuvinte și îi întăreau. ³³ Și după ce au întârziat un timp, au fost lăsați să plece în pace, de la frați la apostoli. ³⁴ Dar lui Sila i s-a părut cuvenit să mai rămână acolo. ³⁵ Și Pavel și Barnaba au rămas în Antiohia, învățând și predicând cuvântul Domnului, și cu mulți alții. ³⁶ Dar după câteva zile, Pavel i-a spus lui Barnaba: Să mergem acum din nou să vizităm pe frații noștri în fiecare cetate în care am predicat cuvântul Domnului, să vedem ce mai fac. ³⁷ Dar Barnaba voia să îl ia cu ei pe Ioan, numit și Marcu. ³⁸ Dar Pavel considera că nu este bine să îl ia cu ei, pe cel care s-a despărțit de ei din Pamfilia și nu s-a dus cu ei în lucrare. ³⁹ Și cearta dintre ei a fost așa de tăioasă, că s-au despărțit unul de altul; și așa, Barnaba l-a luat pe Marcu și au navigat spre Cipru; ⁴⁰ Iar Pavel l-a ales pe Sila și au plecat, fiind încredințați de frați harului lui Dumnezeu. ⁴¹ Și a trecut prin Siria și Cilicia, întărind bisericile.

16

¹ Atunci a ajuns la Derbe și Listra; și iată, acolo era un anumit discipol numit Timotei, fiul unei

femei iudeice care credea; iar tatăl lui era grec; ² Care avea o mărturie bună de la frații care erau în Listra și Iconia. ³ Pe el îl voia Pavel să meargă mai departe cu el; și l-a luat și l-a circumcis din cauza iudeilor care erau în acele locuri; fiindcă toți știau că tatăl lui era grec. ⁴ Și în timp ce treceau prin cetăți, le încredințau să păzească hotărârile care fuseseră rânduite de apostolii și bătrânii care erau în Ierusalim. ⁵ Atunci, bisericile au fost întărite în credință și creșteau la număr în fiecare zi. ⁶ Și după ce au străbătut Frigia și regiunea Galatiei, au fost opriți de Duhul Sfânt să predice cuvântul în Asia. ⁷ După ce au venit la Misia, au încercat să meargă în Bitinia; dar Duhul nu i-a lăsat. ⁸ Și, trecând pe lângă Misia, au coborât la Troas. ⁹ Și o viziune i-a apărut în noapte lui Pavel; un anumit bărbat din Macedonia stătea în picioare, chemându-l și spunând: Vino în Macedonia și ajută-ne. ¹⁰ Și după ce a văzut el viziunea, îndată am căutat să ajungem în Macedonia, concluzionând noi că Domnul ne-a chemat să le predicăm evanghelia. ¹¹ De aceea ridicând ancora din Troas, am navigat direct la Samotracia, și a doua zi la Neapolis; ¹² Și de acolo la Filipi, care este cea mai de seamă cetate a acelei părți din Macedonia, o colonie; și am fost în acea cetate, rămânând câteva zile. ¹³ Și în ziua de sabat ne-am dus afară din cetate, lângă râu, unde era de obicei rugăciune; și am stat jos și am vorbit femeilor care erau adunate. ¹⁴ Și o anumită femeie, numită Lidia, vânzătoare de purpură din cetatea Tiatirei, care se închina lui Dumnezeu, ne-a auzit; a cărei inimă Domnul a deschis-o ca să dea atenție lucrurilor vorbite de Pavel. ¹⁵ Și după ce a

fost botezată ea și casa ei, ne-a implorat, spunând: Dacă m-ați judecat a fi credincioasă Domnului, intrați în casa mea și rămâneți. Și ne-a constrâns. ¹⁶ Și s-a întâmplat că, pe când mergeam noi la rugăciune, ne-a întâlnit o tânără roabă, posedată de un duh de ghicire, care aducea stăpânilor ei mult câștig prin ghicire; ¹⁷ Aceasta, îl urma pe Pavel și pe noi și striga, spunând: Acești oameni sunt robii Dumnezeului cel preaînalt, care ne arată calea salvării. ¹⁸ Și a făcut aceasta multe zile. Dar Pavel, fiind mâhnit, s-a întors și a spus duhului: Îți poruncesc, în numele lui Isus Cristos, să ieși din ea. Și a ieșit în aceeași oră. ¹⁹ Și când stăpânii ei au văzut că se dusese speranța câștigului lor, i-au prins pe Pavel și Sila și i-au târât în piață la conducători; ²⁰ Și i-au adus la magistrați, spunând: Acești oameni, iudei fiind, tulbură foarte mult cetatea noastră, ²¹ Și învață obiceiuri care nu ne sunt permise de lege nici să le primim, nici să le facem, romani fiind. ²² Și mulțimea s-a ridicat împreună împotriva lor; și magistrații le-au smuls hainele și au poruncit să îi bată. ²³ Și după ce le-au dat multe lovituri, i-au aruncat în închisoare, poruncind temnicerului să îi țină în siguranță. ²⁴ Acesta, primind o astfel de poruncă, i-a aruncat în închisoarea interioară și le-a strâns picioarele în butuci. ²⁵ Și la miezul nopții, Pavel și Sila se rugau și cântau laude lui Dumnezeu; și prizonierii îi auzeau. ²⁶ Și dintr-odată a fost un cutremur mare, așa încât s-au zguduit temeliiile închisorii; și îndată, toate ușile s-au deschis și legăturile fiecăruia s-au dezlegat. ²⁷ Și temnicerul, trezindu-se din somnul său și văzând

ușile închisorii deschise, a scos sabia și avea de gând să se omoare, presupunând că prizonierii fugiseră. ²⁸ Dar Pavel a strigat cu voce tare, spunând: Nu îți face niciun rău; fiindcă toți suntem aici. ²⁹ Atunci el a cerut o lumină și s-a repezit înăuntru și a venit tremurând și a căzut înaintea lui Pavel și Sila. ³⁰ Și i-a dus afară și a spus: Domnilor, ce trebuie să fac pentru a fi salvat? ³¹ Iar ei au spus: Crede în Domnul Isus Cristos și vei fi salvat tu și casa ta. ³² Și i-au vorbit cuvântul Domnului, lui și tuturor care erau în casa lui. ³³ Și el i-a luat în aceeași oră a nopții și le-a spălat loviturile; și îndată a fost botezat, el și toți ai lui. ³⁴ Și după ce i-a dus în casa lui, le-a pus mâncare înainte și s-a bucurat, crezând în Dumnezeu cu toată casa lui. ³⁵ Și după ce s-a făcut ziuă, magistrații au trimis lictorii, spunând: Lăsați pe acești oameni să plece. ³⁶ Și temnicerul a spus cuvintele acestea lui Pavel: Magistrații au trimis să vă las să plecați; acum așadar, plecați și mergeți în pace. ³⁷ Dar Pavel le-a spus: Ne-au bătut în public, necondamnați, romani fiind, și ne-au aruncat în închisoare; și acum ne scot pe ascuns? Nici vorbă; ci să vină ei înșiși pentru a ne conduce afară. ³⁸ Și lictorii au spus aceste vorbe magistraților; și s-au temut când au auzit că sunt romani. ³⁹ Și au venit și îi implorau; și i-au condus afară și îi rugau să plece din cetate. ⁴⁰ Și au ieșit din închisoare și au intrat la Lidia; și după ce i-au văzut pe frați, i-au mângâiat și au plecat.

17

¹ Și, după ce au trecut prin Amfipolis și Apolo-

nia, au venit la Tesalonic, unde era o sinagogă a iudeilor; ² Iar Pavel, după cum avea obiceiul, a intrat la ei, și trei zile de sabat a discutat cu ei din scripturi, ³ Expunând și afirmând că trebuia să sufere Cristos și să învie dintre morți; și spunând că: Acest Isus, pe care vi-l predic eu, este Cristos. ⁴ Și unii dintre ei au crezut și s-au alăturat lui Pavel și Sila; și dintre grecii religioși o mare mulțime și nu puține dintre femeile de seamă. ⁵ Dar iudeii, care nu au crezut, împinși de invidie, au luat cu ei niște însoțitori desfrânați, de soi josnic, și au strâns o mulțime și au pus toată cetatea în tulburare și au asaltat casa lui Iason, căutând să îi aducă la popor. ⁶ Și, negăsindu-i, au târât pe Iason și pe unii frați la magistrații cetății, strigând: Aceștia care au răscolit lumea au venit și aici; ⁷ Pe ei Iason i-a primit; și toți aceștia lucrează împotriva hotărârilor Cezarului, spunând că este un alt împărat, Isus. ⁸ Și au tulburat mulțimea și magistrații cetății, când au auzit acestea. ⁹ Și după ce au luat garanție de la Iason și de la ceilalți, le-au dat drumul. ¹⁰ Iar frații au trimis îndată, în timpul nopții, deopotrivă pe Pavel și Sila la Bereea; care, venind, au intrat în sinagoga iudeilor. ¹¹ Dar aceștia erau mai nobili decât cei din Tesalonic, în aceea că au primit cuvântul cu toată bunăvoința minții și cercetau în fiecare zi scripturile, dacă lucrurile acelea erau așa. ¹² De aceea mulți dintre ei au crezut; și dintre femeile grecoalice demne de cinste și nu puțini dintre bărbați. ¹³ Dar când iudeii din Tesalonic au știut că și în Bereea era predicat de către Pavel cuvântul lui Dumnezeu, au venit și acolo și au stârnit poporul. ¹⁴ Și atunci, frații l-au trimis îndată pe Pavel ca și

cum ar fi mers spre mare; dar și Sila și Timotei au rămas amândoi acolo. ¹⁵ Și cei ce îl conduceau pe Pavel, l-au adus la Atena; și, primind poruncă pentru Sila și Timotei, ca să vină la el cu toată graba, au plecat. ¹⁶ Și, în timp ce Pavel îi aștepta la Atena, i s-a întărit duhul în el când a văzut cetatea cu totul dedată idolatriei. ¹⁷ De aceea dezbătea în sinagogă cu iudeii și cu cei religioși și în fiecare zi în piață cu cei ce îl întâlneau. ¹⁸ Atunci, l-au întâlnit unii filozofi dintre epicurieni și dintre stoci. Și unii spuneau: Ce dorește să spună guralivul acesta? Iar alții: Se pare că este proclamatorul unor dumnezei străini, pentru că le predica pe Isus și învierea. ¹⁹ Și l-au luat și l-au adus în Areopag, spunând: Putem ști ce este doctrina aceasta nouă, despre care vorbești? ²⁰ Fiindcă aduci lucruri străine la urechile noastre; de aceea intenționăm să știm ce înseamnă acestea. ²¹ (Fiindcă toți atenienii și străinii care erau acolo nu își petreceau timpul cu nimic altceva decât să spună, sau să audă ceva nou.) ²² Atunci Pavel a stat în picioare în mijlocul Areopagului și a spus: Bărbați din Atena, îmi dau seama că în toate lucrurile voi sunteți prea superstițioși. ²³ Căci cum treceam și priveam la lucrurile voastre de închinare, am găsit și un altar pe care era inscripționat: DUMNEZEULUI NECUNOSCUȚ. Acestuia așadar, căruia voi vă închinați ignorant, pe acesta vi-l predic eu. ²⁴ Dumnezeu care a făcut lumea și toate lucrurile în ea, fiindcă este Domnul cerului și al pământului, nu locuiește în temple făcute prin mâini; ²⁵ Nici nu este adorat cu mâinile oamenilor, ca și cum ar avea nevoie de ceva, el care dă tuturor viață și suflare și toate; ²⁶ Și a făcut

dintr-un singur sânge toate națiunile oamenilor să locuiască pe toată fața pământului, și a hotărât timpurile dinainte rânduite și granițele locuinței lor; ²⁷ Ca să îl caute pe Domnul, dacă, ar putea cumva să îl caute bâjbâind și să îl găsească, deși nu este departe de fiecare dintre noi; ²⁸ Fiindcă în el trăim și ne mișcăm și avem ființă; cum au spus unii dintre poeții voștri: Fiindcă și noi suntem urmașii lui. ²⁹ Fiind așadar urmași ai lui Dumnezeu, nu ar trebui să gândim că Dumnezeirea este asemenea aurului sau argintului, sau pietrei, cioplită prin arta și planul omului. ³⁰ Și Dumnezeu a trecut cu vederea timpurile acestei ignoranțe; dar acum, poruncește tuturor oamenilor de pretutindeni, să se pocăiască; ³¹ Pentru că a stabilit o zi în care el va judeca lumea în dreptate prin acel bărbat pe care l-a rânduit; prin care a dat asigurare tuturor, prin aceea că l-a înviat dintre morți. ³² Și, auzind despre învierea dintre morți, unii și-au bătut joc; și alții spuneau: Te vom asculta din nou despre aceasta. ³³ Așa că Pavel a plecat din mijlocul lor. ³⁴ Totuși unii bărbați s-au alipit de el și au crezut, între care și Dionisie Areopagitul și o femeie numită Damaris și alții cu ei.

18

¹ Iar după acestea, Pavel a plecat din Atena și a venit la Corint; ² Și a găsit un anumit iudeu numit Aquila, născut în Pontus, venit de curând din Italia cu soția sa Priscila; (deoarece Claudius poruncise tuturor iudeilor să plece din Roma) și a venit la ei. ³ Și pentru că era de același meșteșug, a rămas cu ei și lucra, fiindcă erau de meseria făcători de

corturi. ⁴ Și el discuta în sinagogă în fiecare sabat și convingea pe iudei și pe greci. ⁵ Și când au coborât deopotrivă Sila și Timotei din Macedonia, Pavel era constrâns în duh și adeverea iudeilor că Isus era Cristosul. ⁶ Și când ei s-au împotrivit lor înșiși și au blasfemiat, și-a scuturat hainele și le-a spus: Sângele vostru să fie asupra capetelor voastre; eu sunt curat; de acum încolo mă voi duce la neamuri. ⁷ Și a plecat de acolo și a intrat în casa unuia numit Iustus, care se închina lui Dumnezeu, a cărui casă era lipită de sinagogă. ⁸ Și Crisp, mai marele sinagogii, a crezut în Domnul cu toată casa lui; și mulți dintre corinteni, auzind, au crezut și au fost botezați. ⁹ Atunci Domnul i-a spus lui Pavel, în timpul nopții, printr-o viziune: Nu te teme, dimpotrivă, vorbește și nu tăcea; ¹⁰ Pentru că eu sunt cu tine și nimeni nu te va prinde să îți faci rău, pentru că eu am mult popor în această cetate. ¹¹ Și a rămas acolo un an și șase luni, învățând cuvântul lui Dumnezeu între ei. ¹² Și pe când era Galio, proconsul al Ahaiei, iudeii, într-un gând, s-au ridicat împotriva lui Pavel și l-au adus la scaunul de judecată, ¹³ Spunând: Acesta incită pe oameni să se închine lui Dumnezeu împotriva legii. ¹⁴ Și pe când Pavel era gata să deschidă gura, Galio le-a spus iudeilor: Dacă ar fi vorba într-adevăr despre vreun lucru de nelegiuire, sau desfrânare strică, iudeilor, după cuviință v-aș îndura; ¹⁵ Dar dacă este o problemă de cuvinte și nume și de legea voastră, vă privește; fiindcă eu nu intenționez să fiu judecător al acestora. ¹⁶ Și i-a alungat de la scaunul de judecată. ¹⁷ Atunci, toți grecii l-au

prins pe Sosten, mai marele sinagogii și l-au bătut înaintea scaunului de judecată. Și lui Galio nu îi păsa de nimic din acestea. ¹⁸ Iar Pavel a rămas încă multe zile, după care și-a luat rămas bun de la frați și a navigat de acolo în Siria și cu el Priscila și Aquila; după ce Pavel și-a tuns scurt părul în Chencrea, fiindcă făcuse un jurământ. ¹⁹ Și a venit la Efes și i-a lăsat acolo; iar el a intrat în sinagogă și discuta cu iudeii. ²⁰ Dar, cerându-i să rămână mai mult timp cu ei, nu a consimțit; ²¹ Ci și-a luat rămas bun de la ei, spunând: Trebuie, neapărat, să țin această sărbătoare care vine, în Ierusalim; dar mă voi întoarce la voi din nou, dacă Dumnezeu voiește. Și s-a îmbarcat din Efes. ²² Și după ce a debarcat la Cezareea și a urcat și a salutat biserica, a coborât la Antiohia. ²³ Și după ce a petrecut ceva timp acolo, a ieșit și a traversat pe rând ținutul Galatiei și al Frigiei, întărind pe toți discipolii. ²⁴ Iar un anumit iudeu, numit Apolo, născut la Alexandria, un bărbat elocvent, fiind puternic în scripturi, a ajuns la Efes. ²⁵ Acesta era învățat în calea Domnului; și fiind fervent în duh, vorbea și învăța cu demănușul lucrurile despre Domnul, cunoscând doar botezul lui Ioan. ²⁶ Și acesta a început să vorbească cutezător în sinagogă; și Aquila și Priscila, auzindu-l, l-au luat la ei și i-au arătat mai exact calea lui Dumnezeu. ²⁷ Și când s-a gândit să treacă în Ahaia, frații au scris, îndemnând pe discipoli să îl primească; acesta, când a venit, a ajutat mult pe cei care crezuseră prin har. ²⁸ Fiindcă el convingea pe iudei cu putere, public, arătând prin scripturi că Isus este Cristos.

19

¹ Și s-a întâmplat că, în timp ce Apolo era în Corint, Pavel, traversând ținuturile de sus, a venit la Efes; și, găsind anumiți discipoli, ² Le-a spus: Ați primit Duhul Sfânt de când ați crezut? Iar ei i-au spus: Nici măcar nu am auzit că ar fi vreun Duh Sfânt. ³ Iar el le-a spus: Atunci cu ce ați fost botezați? Iar ei au spus: Cu botezul lui Ioan. ⁴ Atunci Pavel a spus: Ioan într-adevăr a botezat cu botezul pocăinței, spunând poporului că ar trebui să creadă în cel ce vine după el, adică în Cristos Isus. ⁵ Când au auzit, au fost botezați în numele Domnului Isus. ⁶ Și după ce Pavel și-a pus mâinile peste ei, Duhul Sfânt a venit peste ei; și vorbeau în limbi și profețeau. ⁷ Și erau cam doisprezece bărbați cu totul. ⁸ Și a intrat în sinagogă și a vorbit cutezător timp de trei luni, dezbătând și convingând despre cele ale împărăției lui Dumnezeu. ⁹ Dar când unii s-au împietrit și nu au crezut, ci au vorbit de rău calea aceea înaintea mulțimii, a plecat de la ei și a separat discipolii, dezbătând zilnic în școala unuia, Tiran. ¹⁰ Și aceasta a ținut timp de doi ani; așa că toți care locuiau în Asia au auzit cuvântul Domnului Isus, deopotrivă iudei și greci. ¹¹ Și Dumnezeu lucra miracole nemaipomenite prin mâinile lui Pavel; ¹² Așa că au adus la bolnavi prosoape și șorțuri de pe trupul lui și bolile se depărtau de ei, și duhurile rele ieșeau din ei. ¹³ Atunci, unii din iudeii pribegi, exorciști, s-au angajat să cheme numele Domnului Isus peste cei ce aveau duhuri rele, spunând: Vă conjurăm prin Isus, pe care îl predică Pavel. ¹⁴ Și erau șapte fii ai lui Sceva, un iudeu, mai marele preoților, care

au făcut astfel. ¹⁵ Iar duhul rău a răspuns și a zis: Pe Isus îl cunosc și pe Pavel îl știu; dar voi, cine sunteți? ¹⁶ Și omul în care era duhul rău, a sărit pe ei și i-a dominat și i-a învins, așa că au fugit afară din casă, goi și răniți. ¹⁷ Și aceasta a fost cunoscută deopotrivă tuturor iudeilor și grecilor care locuiau în Efes; și frică a căzut peste ei toți și numele Domnului Isus era preamărit. ¹⁸ Și mulți care au crezut, au venit și au mărturisit și și-au arătat faptele. ¹⁹ Și mulți dintre cei care lucraseră artele magiei, au adus cărțile la un loc și le-au ars înaintea tuturor; și au calculat prețul lor și au găsit că era de cincizeci de mii de arginți. ²⁰ Astfel cuvântul lui Dumnezeu a crescut cu putere și a învins. ²¹ După ce s-au terminat acestea, Pavel s-a hotărât în duhul, după ce traversase Macedonia și Ahaia, să meargă la Ierusalim, spunând: După ce voi fi fost acolo, trebuie să văd și Roma. ²² Astfel a trimis în Macedonia pe doi dintre cei ce îl serveau, Timotei și Erast; dar el a stat un timp în Asia. ²³ Și s-a făcut în acel timp nu mică tulburare despre calea aceea. ²⁴ Fiindcă unul, numit Demetrie, un argintar, care făcea temple din argint pentru Diana, aducând nu puțin câștig meșterilor, ²⁵ Pe care el i-a chemat împreună cu lucrătorii cu ocupații asemănătoare și a spus: Domnilor, știți că prin această muncă avem bogăția noastră. ²⁶ Mai mult, vedeți și auziți că nu numai în Efes, ci aproape în toată Asia, acest Pavel a convins și a abătut mulți oameni, spunând că aceia ce sunt făcuți de mâini nu sunt dumnezei, ²⁷ Așa că, nu numai această meserie a noastră este în pericol să fie făcută de

nimic, dar și templul mării zeițe Diana va fi disprețuit și măreția ei va fi nimicită, ea căreia toată Asia și lumea i se închină. ²⁸ Iar când au auzit acestea s-au umplut de furie și strigau, spunând: Mare este Diana efesenilor. ²⁹ Și întreaga cetate s-a umplut de confuzie; și, prinzând pe Gaiu și Aristarh, bărbați din Macedonia, parteneri de călătorie ai lui Pavel, s-au năpustit într-un gând în teatru. ³⁰ Dar când Pavel a intenționat să intre la popor, discipolii nu l-au lăsat. ³¹ Și de asemenea unii din mai mării Asiei, care erau prietenii lui, au trimis la el, implorând să nu se expună el însuși în teatru. ³² Așadar unii strigau ceva și alții altceva, fiindcă adunarea era confuză și cei mai mulți nu știau de ce se adunaseră. ³³ Și l-au târât pe Alexandru afară din mulțime, iudeii împingându-l înaintea. Și Alexandru, făcând semn cu mâna, a voit să se apere înaintea poporului. ³⁴ Dar când și-au dat seama că este iudeu, toți într-o singură voce au strigat aproape două ore: Mare este Diana efesenilor. ³⁵ Și după ce cancelarul cetății a liniștit mulțimea, a spus: Bărbați efeseni, cine este omul care nu știe că cetatea efesenilor este închinătoare mării zeițe Diana și a chipului care a căzut de la Jupiter? ³⁶ Văzând așadar că acestea nu pot fi negate, voi ar trebui să stați liniștiți și să nu faceți nimic în grabă. ³⁷ Fiindcă ați adus aici pe acești bărbați, care nu sunt nici jefuitori de biserici, nici blasfematori ai zeiței voastre. ³⁸ De aceea dacă Demeetrie și meșterii care sunt cu el au ceva împotriva cuiva, judecata este deschisă și sunt proconsuli; să se acuze unul pe altul. ³⁹ Dar dacă cereți ceva

referitor la alte lucruri, se va rezolva în adunarea legiuită. ⁴⁰ Fiindcă suntem în pericol să fim acuzați pentru tulburarea de azi, nefiind niciun motiv prin care să putem da socoteală despre această îmbulzeală. ⁴¹ Și după ce a spus astfel, a dat drumul adunării.

20

¹ Iar după ce a încetat tumultul, Pavel a chemat la el pe discipoli și i-a îmbrățișat și a ieșit să plece în Macedonia. ² Iar după ce a traversat părțile acelea și i-a îndemnat cu multe cuvinte, a venit în Grecia, ³ și a rămas trei luni. Și după ce iudeii au complotat împotriva lui, pe când intenționa să navigheze spre Siria, s-a hotărât să se întoarcă prin Macedonia. ⁴ Și l-au însoțit până în Asia, Sopater din Bereea; și dintre tesaloniceni, Aristarh și Secundus; și Gaiu din Derbe și Timotei; iar din Asia, Tihic și Trofim. ⁵ Aceștia, mergând înainte, ne-au așteptat în Troas. ⁶ Iar noi am navigat din Filipi după zilele azimelor și am venit la ei în Troas în cinci zile; unde am rămas șapte zile. ⁷ Și în prima zi a săptămânii, când discipolii s-au adunat să frângă pâinea, Pavel le-a predicat, pregătit să plece a doua zi; și a continuat vorbirea până la miezul nopții. ⁸ Și erau multe lumini în camera de sus, unde erau adunați. ⁹ Și în fereastră a șezut un tânăr, unul numit Eutih, fiind cufundat într-un somn adânc; și pe când Pavel predica îndelung, s-a adâncit în somn și a căzut jos de la al treilea etaj și a fost ridicat mort. ¹⁰ Iar Pavel a coborât și s-a aplecat peste el și, îmbrățișându-l, a spus: Nu vă tulburați; fiindcă viața lui este în el. ¹¹ Și după ce a urcat din nou și a frânt

pâine și a mâncat și a vorbit timp îndelungat, până în zorii zilei, astfel a plecat. ¹² Și l-au adus pe tânăr viu și nu puțin au fost mângâiați. ¹³ Iar noi ne-am dus înainte la corabie și am navigat spre Assos, vrând să îl luăm de acolo pe Pavel; fiindcă astfel rânduise el, el însuși gândindu-se să meargă pe jos. ¹⁴ Și când s-a întâlnit cu noi la Assos, l-am luat și am venit la Mitilene. ¹⁵ Și de acolo am navigat și în următoarea zi am ajuns față în față cu Chios; și în următoarea zi am ajuns la Samos și am rămas la Troghilion și în următoarea zi am venit la Milet. ¹⁶ Fiindcă Pavel a decis să navigheze pe lângă Efes, pentru că el a refuzat să întârzie în Asia; fiindcă se grăbea, dacă i-ar fi posibil, ca el să fie la Ierusalim de ziua cincizecimii. ¹⁷ Iar din Milet a trimis la Efes și a chemat bătrânii bisericii. ¹⁸ Și după ce au venit la el, le-a spus: Știți din prima zi de când am venit în Asia, cum m-am purtat cu voi în toate timpurile, ¹⁹ Servind pe Domnul cu toată umilința minții și cu multe lacrimi și ispite, care mi s-au întâmplat prin comploturile iudeilor; ²⁰ Cum nu am ascuns nimic ce vă era de folos, ci v-am arătat și v-am învățat public și din casă în casă, ²¹ Adevărind deopotrivă iudeilor și grecilor, pocăință față de Dumnezeu și credință față de Domnul nostru Isus Cristos. ²² Și acum, iată, eu mă duc, legat în duhul, la Ierusalim, neștiind lucrurile care au să mi se întâmple acolo, ²³ Decât că Duhul Sfânt adeverește în fiecare cetate, spunând că mă așteaptă lanțuri și nenorociri. ²⁴ Dar niciunul dintre aceste lucruri nu mă mișcă, nici nu consider a mea viață de preț pentru mine însumi, așa încât să îmi termin alergarea cu bucurie și serviciul pe

care l-am primit de la Domnul Isus, să adeverez evanghelia harului lui Dumnezeu. ²⁵ Și acum, iată, eu știu că voi toți, printre care am umblat predicând împărăția lui Dumnezeu, nu îmi veți mai vedea fața. ²⁶ De aceea vă iau ca mărturie în această zi, că eu sunt curat de sângele tuturor. ²⁷ Fiindcă nu m-am ferit niciodată să vă fac cunoscut întregul sfat al lui Dumnezeu. ²⁸ Așadar luați seama la voi înșivă și la întreaga turmă peste care Duhul Sfânt v-a făcut supraveghetori, să pașteți biserica lui Dumnezeu, pe care a cumpărat-o cu propriul său sânge. ²⁹ Fiindcă știu aceasta, că după plecarea mea, vor intra printre voi lupi apăsători, necruțând turma. ³⁰ Și dintre voi înșivă se vor scula bărbați vorbind lucruri perverse, să atragă discipoli după ei. ³¹ Vegheați așadar și amintiți-vă, că timp de trei ani nu am încetat să vă avertizez cu lacrimi, noapte și zi, pe fiecare. ³² Și acum fraților, vă încredințez lui Dumnezeu și cuvântului harului său, care este în stare să vă edifice și să vă dea o moștenire printre toți cei sfințiți. ³³ Nu am poftit argintul sau aurul sau hainele nimănui. ³⁴ Da, voi înșivă știți că mâinile acestea au servit nevoilor mele și celor ce erau cu mine. ³⁵ V-am arătat toate lucrurile; că, muncind astfel, ar trebui să susțineți pe cei slabi și să vă amintiți cuvintele Domnului Isus, cum el a spus: Este mai binecuvântat a da decât a primi. ³⁶ Și după ce a vorbit astfel, el a îngenunchiat și s-a rugat cu ei toți. ³⁷ Iar ei toți au plâns mult și au căzut la gâtul lui Pavel și îl sărutau, ³⁸ întristându-se mai ales pentru cuvintele pe care le-a spus, că nu îi vor mai vedea fața. Și l-au însoțit

la corabie.

21

¹ Și s-a întâmplat că, după ce ne-am smuls dintre ei și am ridicat ancora, am venit drept la Coos și ziua următoare la Rodos și de acolo la Patara; ² Și, găsim o corabie care naviga spre Fenicia, ne-am îmbarcat și am ridicat ancora. ³ Și după ce am zărit Ciprul și l-am lăsat în stânga, am navigat spre Siria și am ancorat la Tir; fiindcă acolo corabia trebuia să descarce încărcătura. ⁴ Și găsim discipoli, am rămas acolo șapte zile; aceștia i-au spus lui Pavel prin Duhul, să nu urce la Ierusalim. ⁵ Și când am împlinit acele zile, am plecat și ne-am reluat călătoria; și toți ne-au condus pe drum, cu soții și copii, până afară din cetate; și, îngenunchind pe țărâm, ne-am rugat. ⁶ Și după ce ne-am îmbrățișat unii pe alții, am intrat în corabie; iar ei s-au întors acasă. ⁷ Iar după ce am terminat noi călătoria pe mare, de la Tir am ajuns la Ptolemaida și am salutat frații și am rămas cu ei o zi. ⁸ Iar în următoarea zi, noi care eram cu Pavel am plecat și am ajuns la Cezareea; și am intrat în casa lui Filip, evanghelistul, care era dintre cei șapte; și am rămas cu el. ⁹ Și acesta avea patru fiice fecioare, care profeteau. ¹⁰ Iar rămânând noi acolo multe zile, a coborât din Iudeea un anumit profet, numit Agab. ¹¹ Și după ce a venit la noi și a luat brâul lui Pavel și și-a legat mâinile și picioarele, a spus: Astfel spune Duhul Sfânt: Astfel îl vor lega iudeii în Ierusalim pe bărbatul al căruia brâu este acesta, și îl vor preda în mâinile neamurilor. ¹² Și când am auzit acestea, deopotrivă noi și cei de acolo, l-am

implorat să nu urce la Ierusalim. ¹³ Atunci Pavel a răspuns: Ce înseamnă aceasta că plângeți și îmi frângeți inima? Fiindcă eu sunt gata nu numai să fiu legat, dar să și mor la Ierusalim pentru numele Domnului Isus. ¹⁴ Și, nefiind el convins, noi am încetat, spunând: Să se facă voia Domnului. ¹⁵ Iar după acele zile, ne-am ridicat bagajele și am urcat la Ierusalim. ¹⁶ Și au mers cu noi și *unii* dintre discipolii din Cezareea și au adus cu ei pe unul Mnason din Cipru, un discipol bătrân, cu care să găzduim. ¹⁷ Și când am venit la Ierusalim, frații ne-au primit cu bucurie. ¹⁸ Iar în ziua următoare, Pavel a intrat cu noi la Iacov; și toți prezbiterii erau prezenți. ¹⁹ Și după ce i-a salutat, a istorisit fiecare lucru în parte pe care l-a lucrat Dumnezeu printre neamuri, prin serviciul său. ²⁰ Și după ce au auzit, au glorificat pe Domnul și i-au spus: Vezi, frate, câte mii de iudei sunt care cred; și toți sunt zeloși pentru lege. ²¹ Și ei sunt instruiți despre tine, că înveți toți iudeii care sunt printre neamuri să părăsească pe Moise, spunând că ei nici nu ar trebui să circumcidă pe copiii lor, nici să umble cuvenit obiceiurilor. ²² Ce este așadar? Mulțimea trebuie neapărat să se adune; fiindcă vor auzi că ai venit. ²³ De aceea fă ceea ce îți spunem: Noi avem patru bărbați care au un jurământ asupra lor; ²⁴ Ia-i și purifică-te împreună cu ei și cheltuiește cu ei, ca să își radă capetele; și toți să știe că acele lucruri, despre care au fost instruiți în legătură cu tine, nu sunt nimic; ci, din contră, și tu însuși umbli pios și păzești legea. ²⁵ Iar în legătură cu neamurile care cred, noi am scris și am hotărât

ca ei să nu țină asemenea lucru, ci doar să se păzească ei de cele sacrificate idolilor și de sânge și de animale sugrumate și de curvie. ²⁶ Atunci Pavel a luat pe acei bărbați, și în următoarea zi, curățindu-se împreună cu ei, a intrat în templu să declare împlinirea zilelor curățirii, până ce va fi oferită o ofrandă pentru fiecare dintre ei. ²⁷ Și când cele șapte zile erau aproape împlinite, iudeii care erau din Asia, când l-au văzut în templu, au întărâtat toată mulțimea și au pus mâinile pe el, ²⁸ Strigând: Bărbați israeliți, ajutor! Acesta este omul care învață pretutindeni pe toți împotriva poporului și legii și acestui loc; și mai mult, a adus și greci la templu și a profanat acest loc sfânt. ²⁹ (Fiindcă, mai înainte, îl văzuseră cu el în cetate pe Trofim, un efesean pe care presupuneau că Pavel l-a adus în templu.) ³⁰ Și toată cetatea s-a pus în mișcare și poporul fugea să se adune; și l-au luat pe Pavel și l-au târât afară din templu; și îndată ușile au fost închise. ³¹ Și pe când căutau să îl ucidă, a urcat vestea la căpetenia cohorței că tot Ierusalimul era întărâtat; ³² Acesta îndată a luat soldați și centurioni și a fugit jos la ei; și când au văzut pe căpetenie și pe soldați, au încetat să îl bată pe Pavel. ³³ Atunci, căpetenia s-a apropiat și l-a luat, și a poruncit să fie legat cu două lanțuri; și a întrebat cine este și ce a făcut. ³⁴ Și în mulțime unii strigau ceva și alții altceva; și, neputând să știe ceva sigur din cauza tumultului, a poruncit să îl ducă în fortăreață. ³⁵ Și când a ajuns pe trepte, a fost astfel: că era purtat de soldați din cauza violenței poporului. ³⁶ Fiindcă mulțimea poporului îl urmărea, strigând: Luați-l!

³⁷ Și pe când Pavel urma să fie dus în fortăreață, a spus căpeteniei: Îmi este permis să îți spun ceva? Iar el a spus: Vorbești grecește? ³⁸ Nu ești tu atunci acel egiptean, care înainte de aceste zile a făcut tulburare și a condus afară în pustie patru mii de bărbați care erau asasini? ³⁹ Iar Pavel a spus: Eu sunt un om, iudeu din Tarsul Ciliciei, cetățean al unei cetăți nu fără însemnătate; și, te implor, permite-mi să vorbesc poporului. ⁴⁰ Și după ce i-a dat voie, Pavel a stat în picioare pe trepte și a făcut semn poporului cu mâna. Iar după ce s-a făcut mare tăcere, le-a vorbit în limba ebraică, spunând:

22

¹ Bărbați, frați și părinți, ascultați acum apărarea mea față de voi. ² (Iar ei, când au auzit că le vorbește în limba ebraică, au păstrat și mai mare tăcere, iar el a spus): ³ Eu sunt într-adevăr bărbat iudeu, născut în Tarsul Ciliciei, dar crescut în această cetate la picioarele lui Gamaliel, învățat conform cu exactitatea legii părinților și am fost zelos pentru Dumnezeu, așa cum sunteți voi toți în această zi. ⁴ Și am persecutat această cale până la moarte, legând și punând în închisori, deopotrivă bărbați și femei. ⁵ Astfel și marele preot îmi aduce mărturie și toată adunarea bătrânilor, de la care am și primit scrisori pentru frați și m-am dus la Damasc să îi aduc pe cei de acolo legați, la Ierusalim, pentru a fi pedepsiți. ⁶ Dar s-a întâmplat, în călătoria și apropierea mea de Damasc, că pe la prânz, dintr-o dată a strălucit din cer o lumină mare în jurul meu. ⁷ Și am căzut la pământ și am auzit o voce, spunându-mi: Saule, Saule, pentru

ce mă persecuți? ⁸ Și eu am răspuns: Cine ești tu, Doamne? Iar el mi-a spus: Eu sunt Isus din Nazaret, pe care tu îl persecuți. ⁹ Iar cei ce erau împreună cu mine au văzut într-adevăr lumina și li s-a făcut teamă; dar nu au auzit vocea celui ce îmi vorbea. ¹⁰ Iar eu am spus: Ce să fac, Doamne? Iar Domnul mi-a spus: Scoală-te și du-te în Damasc; și acolo ți se va spune despre toate câte îți sunt rânduite să le faci. ¹¹ Și în timp ce nu vedeam de gloria acelei lumini, fiind condus de mână de cei ce erau cu mine, am intrat în Damasc. ¹² Iar unul, Anania, un bărbat evlavios conform legii, având mărturie bună de la toți iudeii care locuiau acolo, ¹³ A venit la mine și a stat în picioare și mi-a spus: Frate Saul, primește vedere. Și eu, în aceeași oră, am privit în sus spre el. ¹⁴ Iar el a spus: Dumnezeuul părinților noștri te-a ales, ca să cunoști voia lui și să vezi pe Cel Drept și să auzi vocea gurii lui. ¹⁵ Pentru că îi vei fi martor înaintea tuturor oamenilor, despre ce ai văzut și auzit. ¹⁶ Și acum, de ce întârzii? Scoală-te și botează-te și spală-ți păcatele, chemând numele Domnului. ¹⁷ Și s-a întâmplat că, după ce eu am revenit la Ierusalim, tocmai când mă rugam în templu, eu am fost în extaz; ¹⁸ Și l-am văzut, spunându-mi: Grăbește-te și ieși repede din Ierusalim, pentru că nu vor primi mărturia ta despre mine. ¹⁹ Și eu am spus: Doamne, ei știu că am închis și am bătut în fiecare sinagogă pe cei ce au crezut în tine; ²⁰ Și când a fost vărsat sângele martirului tău, Ștefan, stăteam și eu acolo în picioare și încuviințam moartea lui și am păzit hainele celor ce l-au ucis. ²¹ Iar el mi-a spus: Mergi, pentru că te voi trimite departe de

aici, la neamuri. ²² Iar ei l-au ascultat până la acest cuvânt și și-au ridicat vocile, spunând: Ia de pe pământ pe unul ca acesta; fiindcă nu se cuvine să trăiască. ²³ Dar pe când strigau și azvârleau hainele și aruncau praf în aer, ²⁴ Căpetenia a poruncit ca el să fie dus în fortăreață și a poruncit să fie cercetat prin biciuire, ca să afle din ce cauză strigau astfel împotriva lui. ²⁵ Dar pe când îl legau cu curele, Pavel i-a spus centurionului care stătea lângă el în picioare: Vă este legiuit să biciuiți un om, un roman, și necondamnat? ²⁶ Când a auzit centurionul, a venit și a anunțat căpetenia, spunând: Ia seama la ce faci; fiindcă acest om este roman. ²⁷ Atunci căpetenia a venit și i-a zis: Spune-mi, ești roman? Iar el a spus: Da. ²⁸ Și căpetenia a răspuns: Eu, cu o mare sumă *de bani* am cumpărat această libertate. Iar Pavel a spus: Dar eu sunt chiar născut liber. ²⁹ Atunci, îndată s-au îndepărtat de el cei ce trebuiau să îl cerceteze; iar căpeteniei îi era și ei teamă după ce a aflat că era roman și pentru că îl legase. ³⁰ Iar a doua zi, pentru că voia să știe într-adevăr pentru ce fusese acuzat de iudei, l-a dezlegat din legăturile sale și a poruncit marilor preoți și întregului lor consiliu să vină; și l-a adus jos pe Pavel și l-a pus înaintea lor.

23

¹ Iar Pavel, privind cu atenție consiliul, a spus: Bărbați și frați, până în această zi, m-am purtat în toată buna conștiință în fața lui Dumnezeu. ² Iar Anania, marele preot, a poruncit celor ce stăteau lângă el în picioare să îl lovească peste gură. ³ Atunci Pavel i-a spus: Dumnezeu te va

lovi, perete vărut; fiindcă tu șezi să mă judeci după lege și poruncești să fiu bătut, contrar legii? ⁴ Iar cei ce stăteau lângă el în picioare au spus: Îl insultă pe marele preot al lui Dumnezeu? ⁵ Atunci Pavel a spus: Fraților, nu am știut că era marele preot; fiindcă este scris: Să nu vorbești de rău pe conducătorul poporului tău. ⁶ Dar când Pavel a înțeles că o parte erau saduchei și ceilalți farisei, a strigat în consiliu: Bărbați și frați, eu sunt fariseu, fiul unui fariseu; din cauza speranței și a învierii morților sunt eu judecat. ⁷ Iar după ce a vorbit astfel, s-a făcut disensiune între farisei și saduchei; și mulțimea a fost împărțită. ⁸ Fiindcă saduchei spun că nu este nici înviere, nici înger sau duh; dar fariseii le mărturisesc pe amândouă. ⁹ Și s-a ridicat strigăt mare; și scribii, care erau de partea fariseilor, s-au sculat și se certau aprins, spunând: Nu găsim nimic rău în acest om; dar dacă i-a vorbit un duh sau un înger, să nu ne luptăm împotriva lui Dumnezeu. ¹⁰ Iar după ce s-a făcut disensiune mare, căpetenia, temându-se ca nu cumva Pavel să fie rupt în bucăți de ei, a poruncit soldaților să coboare și să îl smulgă cu forța din mijlocul lor și să îl aducă în fortăreață. ¹¹ Iar noaptea următoare, Domnul a stat lângă el în picioare și a spus: Pavele, îndrăznește; fiindcă așa cum ai adevărit despre mine în Ierusalim, așa trebuie să aduci mărturie și la Roma. ¹² Iar după ce s-a făcut ziuă, unii dintre iudei s-au înhăitat și s-au legat cu blestem, spunând că nici nu vor mânca, nici nu vor bea până nu îl vor fi ucis pe Pavel. ¹³ Și erau mai mulți de patruzeci cei care au făcut acest

complot. ¹⁴ Aceștia, venind la preoții de seamă și la bătrâni, au spus: Ne-am legat cu mare blestem că nu vom gusta nimic până nu îl vom ucide pe Pavel. ¹⁵ De aceea acum voi, împreună cu consiliul, spuneți căpeteniei ca mâine să îl aducă jos la voi, ca și cum ați dori să cercetați ceva mai amănunțit despre el; iar noi, înainte să se apropie el, suntem gata să îl ucidem. ¹⁶ Dar fiul surorii lui Pavel, după ce a auzit despre cursa lor, a venit și a intrat în fortăreață și i-a spus lui Pavel. ¹⁷ Atunci Pavel a chemat la el pe unul dintre centurioni și a spus: Du pe tânărul acesta la căpetenie, fiindcă are să îi povestească ceva. ¹⁸ Astfel că l-a luat și l-a dus la căpetenie și a spus: Prizonierul Pavel m-a chemat la el și m-a rugat să aduc la tine pe acest tânăr, care are să îți vorbească ceva. ¹⁹ Atunci, căpetenia l-a luat de mână și l-a tras deoparte în ascuns și l-a întrebat: Ce este aceasta ce ai să îmi spui? ²⁰ Iar el a spus: Iudeii s-au înțeles să îți ceară ca mâine să îl aduci jos pe Pavel, în consiliu, ca și cum ar dori să cerceteze mai amănunțit ceva despre el. ²¹ Dar tu nu te lăsa convins de ei; fiindcă mai mult de patruzeci de bărbați dintre ei îi întind o cursă, aceștia s-au legat cu blestem ca nici să nu mănânce, nici să nu bea, până nu îl vor ucide; și acum, ei sunt gata, așteptând o promisiune de la tine. ²² Atunci căpetenia a lăsat pe tânăr să plece și i-a poruncit: Să nu spui nimănui că mi-ai arătat acestea. ²³ Și a chemat la el doi centurioni, spunând: Pregătiți două sute de soldați să meargă la Cezareea, și șaptezeci de călăreți și două sute de lăncieri la ora a treia din noapte. ²⁴ Și dați-le animale, ca să îl

pună pe Pavel deasupra și să îl ducă teafăr la Felix, guvernatorul. ²⁵ Și a scris o scrisoare, cuprinzând acestea: ²⁶ Claudius Lisias către preaonorabilul guvernator Felix, salutări. ²⁷ Acest bărbat a fost prins de iudei și ar fi fost ucis de ei; atunci, am venit cu armată și l-am salvat, înțelegând că era roman. ²⁸ Dar voind să cunosc cauza pentru care l-au acuzat, l-am coborât în consiliul lor; ²⁹ Și, l-am găsit acuzat despre întrebări din legea lor, dar neavând nimic care să îl acuze demn de moarte sau de lanțuri. ³⁰ Și când mi s-a spus cum iudeii întindeau o cursă pentru acest bărbat, îndată l-am trimis la tine și am poruncit și acuzatorilor lui să spună înaintea ta cele împotriva lui. Sănătate. ³¹ Atunci soldații, așa cum li se poruncise, l-au luat pe Pavel și l-au adus pe timpul nopții la Antipatris. ³² Iar a doua zi, au lăsat călăreții să meargă cu el și s-au întors la fortăreață; ³³ Iar aceștia, după ce au venit la Cezareea și au dat guvernatorului epistola, l-au prezentat și pe Pavel înaintea lui. ³⁴ Și după ce guvernatorul a citit, l-a întrebat din ce provincie era. Și a priceput că este din Cilicia; ³⁵ Te voi asculta pe îndelete, a spus el, când vor veni și acuzatorii tăi. Și a poruncit să fie păzit în sala de judecată a lui Irod.

24

¹ Și după cinci zile, Anania, marele preot, a coborât cu bătrânii și cu un anumit orator, numit Tertul, care l-au înștiințat pe guvernator împotriva lui Pavel. ² Și după ce a fost chemat, Tertul a început să acuze, spunând: Văzând că prin tine ne bucurăm de multă pace și că au fost făcute lucrări bune

pentru această națiune prin prevederea ta, ³ Le primim întotdeauna și în toate locurile, preanobile Felix, cu toată mulțumirea. ⁴ Dar ca nu cumva să te mai rețin, te rog să ne ascuți pe scurt cu bunăvoința ta. ⁵ Fiindcă l-am găsit pe acest bărbat *a fi* o ciumă, instigator la revoltă printre toți iudeii din întreaga lume și un conducător al partidei nazarinienilor; ⁶ Care a încercat de asemenea să pângărească templul; și pe care l-am prins și voiam să îl judecăm conform cu legea noastră. ⁷ Dar căpetenia Lisias a venit și l-a luat cu mare violență din mâinile noastre, ⁸ Și a poruncit acuzatorilor lui să vină înaintea ta. Dacă îl vei cerceta, tu însuși vei putea afla de la el despre toate lucrurile de care îl acuzăm noi. ⁹ Și iudeii au aprobat și ei, spunând că așa stau lucrurile. ¹⁰ Atunci Pavel, după ce guvernatorul i-a făcut semn să vorbească, a răspuns: Deoarece știu că de mulți ani ai fost judecător al acestei națiuni, cu atât mai bucuros răspund pentru mine însumi; ¹¹ Ca să poți înțelege, că nu sunt decât douăsprezece zile de când am urcat să mă închin la Ierusalim. ¹² Și nu m-au găsit în templu dezbătând cu cineva, nici făcând agitație a mulțimii, nici în sinagogi, nici în cetate; ¹³ Nici nu pot dovedi lucrurile de care acum mă acuză. ¹⁴ Dar îți mărturisesc aceasta, că după calea pe care ei o numesc erezie, așa mă închin Dumnezeului părinților mei, crezând toate care sunt scrise în lege și în profeți; ¹⁵ Și am speranță față de Dumnezeu, pe care și ei înșiși o acceptă, că va fi o înviere a morților, deopotrivă a celor drești și nedrești. ¹⁶ Și în aceasta mă deprind pe mine însumi, să am

Întotdeauna o conștiință fără poticnire, față de Dumnezeu și oameni. ¹⁷ Și, după mulți ani, am venit să aduc națiunii mele milostenii și ofrande. ¹⁸ După care anumiți iudei din Asia m-au găsit purificat în templu, nici cu mulțime, nici cu tumult. ¹⁹ Aceștia ar trebui să se înfățișeze aici înaintea ta și să acuze, dacă au ceva împotriva mea. ²⁰ Sau să spună aceștia dacă au găsit în mine vreo nelegiuire, în timp ce am stat în picioare înaintea consiliului, ²¹ Cu excepția acestei singure voci, că am strigat stând în picioare printre ei: În legătură cu învierea morților sunt eu judecat astăzi de voi. ²² Iar după ce Felix a auzit acestea, având o mai bună cunoaștere despre acea cale, i-a amânat și a spus: Când va coborî Lisias, căpetenia, voi ști pe deplin cele despre voi. ²³ Și a poruncit unui centurion să îl țină pe Pavel și să îi lase libertate și să nu oprească pe niciunul dintre ai lui să îl servească, sau să vină la el. ²⁴ Și după câteva zile, când Felix a venit cu soția lui, Drusila, care era iudeică, a trimis după Pavel și l-a ascultat despre credința în Cristos. ²⁵ Dar pe când el discuta despre dreptate și înfrânare și judecata care va veni, Felix a tremurat și a răspuns: Acum du-te; când voi avea ocazie cuvenită, te voi chema. ²⁶ În același timp se aștepta de asemenea ca Pavel să îi dea bani, ca să îl elibereze; de aceea a trimis adeseori după el și vorbea cu el. ²⁷ Dar după doi ani a venit succesorul lui, Porcius Festus; și Felix, voind să arate favoare iudeilor, l-a lăsat pe Pavel legat.

25

¹ Și, când Festus a venit în provincie, după trei zile a urcat de la Cezareea la Ierusalim. ² Atunci, marele preot și mai marele iudeilor l-au înștiințat împotriva lui Pavel și l-au implorat, ³ Și a dorit o favoare împotriva lui, ca să trimită după el la Ierusalim, pregătind o cursă pe drum să îlucidă. ⁴ Dar Festus a răspuns că Pavel ar trebui ținut în Cezareea și că el însuși intenționează să plece curând într-acolo. ⁵ De aceea a spus: Aceia dintre voi care pot, să se coboare cu mine și să îl acuze pe acest bărbat, dacă este ceva rău în el. ⁶ Și după ce a rămas mai mult de zece zile printre ei, a coborât la Cezareea; și a doua zi, șezând pe scaunul de judecată, a poruncit să fie adus Pavel. ⁷ Și după ce a venit el, iudeii care au coborât de la Ierusalim au stat în picioare împrejur și au adus plângeri multe și grele împotriva lui Pavel, pe care nu au fost în stare să le dovedească. ⁸ În timp ce el se apăra: Nu am păcătuit deloc, nici împotriva legii iudeilor, nici împotriva templului, nici chiar împotriva Cezarului. ⁹ Dar Festus, voind să facă o favoare iudeilor, i-a răspuns lui Pavel și a zis: Ești de acord să urci la Ierusalim și acolo să fii judecat despre acestea înaintea mea? ¹⁰ Atunci Pavel a spus: Stau în picioare la scaunul de judecată al Cezarului, unde ar trebui să fiu judecat; nu am făcut nimic rău iudeilor, așa cum știi foarte bine. ¹¹ Dar dacă sunt nedrept, sau am făcut ceva demn de moarte, nu mă feresc să mor; dar dacă nu este nimic din acestea de care ei mă acuză, nimeni nu mă poate da lor. Apelez la Cezar. ¹² Atunci Festus, după ce a stat de vorbă cu consiliul, a răspuns: La Cezar ai

apelat? La Cezar vei merge. ¹³ Iar după câteva zile, împăratul Agripa și Bernice au venit la Cezareea să îl salute pe Festus. ¹⁴ Iar după ce au rămas acolo multe zile, Festus a prezentat împăratului cele ale lui Pavel, spunând: Este aici un anumit bărbat lăsat în lanțuri de Felix; ¹⁵ Despre care, când am fost eu la Ierusalim, preoții de seamă și bătrânii iudeilor mi-au făcut cunoscut, dorind judecată împotriva lui. ¹⁶ Acestora le-am răspuns: Nu este obiceiul romanilor să dea la moarte pe niciun om, înainte ca cel care este acuzat să fie față în față cu acuzatorii și să aibă ocazia să se apere referitor la acuzația adusă împotriva lui. ¹⁷ De aceea când au venit aici, fără nicio întârziere, a doua zi am șezut pe scaunul de judecată și am poruncit să fie adus bărbatul. ¹⁸ Împotriva căruia acuzatorii, după ce au stat în picioare, nu au adus nicio acuzație din acelea pe care le presupuneam eu; ¹⁹ Ci aveau anumite cercetări împotriva lui despre propria lor superstiție și despre unul Isus, care a murit, despre care Pavel afirmă că este viu. ²⁰ Și îndoindu-mă de acest mod de cercetări, am întrebat dacă era dispus să meargă la Ierusalim, și acolo să fie judecat despre acestea. ²¹ Dar după ce Pavel a apelat să fie ținut pentru examinarea lui Augustus, am poruncit ca el să fie ținut până îl voi trimite la Cezar. ²² Atunci, Agripa i-a spus lui Festus: Aș dori chiar eu însumi să îl aud pe acest om. Iar el a spus: Mâine îl vei auzi. ²³ Și a doua zi, când Agripa a venit și Bernice, cu mare fast, și au intrat în locul audierii cu căpeteniile și cu bărbații conducători ai cetății, la porunca lui Festus a fost adus Pavel. ²⁴ Și

Festus a spus: Împărate Agripa și toți bărbații care sunteți prezenți cu noi, îl vedeți pe acesta, despre care toate mulțimile iudeilor au stăruiet de mine, deopotrivă la Ierusalim și aici, strigând că nu ar mai trebui să trăiască. ²⁵ Dar când am înțeles că nu a făcut nimic demn de moarte și chiar el însuși a cerut recurs la Augustus, am hotărât să îl trimit. ²⁶ Despre el nu am nimic sigur să scriu domnului meu. De aceea l-am adus în față, înaintea voastră și mai ales înaintea ta, împărate Agripa, ca după ce se va fi făcut cercetare, să am ceva să scriu. ²⁷ Fiindcă mi se pare irațional să trimit un prizonier și să nu arăt acuzațiile împotriva lui.

26

¹ Iar Agripa i-a spus lui Pavel: Ți este permis să vorbești pentru tine însuși. Atunci Pavel a întins mâna și s-a apărut: ² Mă consider fericit, împărate Agripa, pentru că voi putea să mă apăr astăzi, înaintea ta, în legătură cu toate despre care sunt acuzat de iudei; ³ Mai ales știindu-te a fi expert în toate obiceiurile și întrebările dintre iudei; de aceea, te implor să mă ascuți cu răbdare. ⁴ Felul meu de viață din tinerețe, care a fost de la început în națiunea mea la Ierusalim, îl cunosc toți iudeii; ⁵ Care m-au cunoscut de la început, dacă ei doresc să aducă mărturie, că am trăit conform cu partida cea mai strictă a religiei noastre, ca fariseu. ⁶ Și acum stau în picioare și sunt judecat pentru speranța promisiunii făcute de Dumnezeu părinților noștri; ⁷ *Promisiune*, la care speră să ajungă, cele douăsprezece triburi ale noastre, servind neîncetat

lui Dumnezeu zi și noapte. Despre această speranță sunt acuzat, împărate Agripa, de iudei. ⁸ De ce pare un lucru de necrezut pentru voi, că Dumnezeu înviază morții? ⁹ Într-adevăr, eu m-am gândit în mine însumi, că ar trebui să fac multe lucruri potrivnice față de numele lui Isus din Nazaret. ¹⁰ Lucru pe care l-am și făcut în Ierusalim; și pe mulți dintre sfinți i-am închis în închisoare, primind autoritate de la preoții de seamă; și, fiind dați la moarte îmi dădeam votul împotriva lor. ¹¹ Și deseori i-am pedepsit în fiecare sinagogă și i-am constrâns să blasfemieze; și, fiind peste măsură de turbat împotriva lor, i-am persecutat chiar și în cetățile străine. ¹² După care, pe când mă duceam la Damasc cu autoritate și împuternicire de la preoții de seamă, ¹³ La miezul zilei, împărate, am văzut pe cale o lumină din cer, mai mare ca strălucirea soarelui, strălucind în jurul meu și a celor care călătoreau cu mine. ¹⁴ Și după ce am căzut toți la pământ, am auzit o voce vorbindu-mi și spunând în limba ebraică: Saule, Saule, de ce mă persecuți? Greu îți este să dai cu călcâiul în țepușe. ¹⁵ Iar eu am spus: Cine ești tu, Doamne? Și el a spus: Eu sunt Isus, pe care tu îl persecuți. ¹⁶ Scoală-te dar și stai în picioare; căci cu acest scop ți-am apărut, să te fac un servitor și un martor deopotrivă a cele ce ai văzut și a aceluia în care mă voi arăta ție; ¹⁷ Eliberându-te din poporul și dintre neamurile spre care acum te trimit, ¹⁸ Să le deschizi ochii și să îi întorci de la întunerice la lumină și din puterea lui Satan la Dumnezeu, ca să primească iertare de păcate și moștenire printre cei sfințiți prin credința care este

în mine. ¹⁹ După care, împărate Agripa, nu am fost neascultător viziunii cerești; ²⁰ Ci am arătat mai întâi celor din Damasc și Ierusalim și prin toate ținuturile Iudeii și apoi neamurilor, să se pocăiască și să se întoarcă la Dumnezeu și să facă lucrări convenite de pocăință. ²¹ Pentru acestea, iudeii m-au prins în templu și au încercat să măucidă. ²² De aceea obținând ajutor de la Dumnezeu, continuu până în această zi, aducând mărturie deopotrivă celor mici și mari, nespunând nimic altceva decât cele ce ziceau profeții și Moise că se vor întâmpla: ²³ Că trebuie să sufere Cristosul, că el va fi cel dintâi al învierii dintre morți și să arate lumină poporului și neamurilor. ²⁴ Și pe când el răspundea astfel în apărarea lui, Festus a spus cu voce tare: Pavele, ți-ai ieșit din minți; multă învățătură te face nebun. ²⁵ Dar el a spus: Nu sunt nebun, preanobile Festus; ci vorbesc deschis cuvintele adevărului și cumpătării. ²⁶ Fiindcă împăratul știe despre acestea, înaintea căruia și vorbesc pe față; fiindcă sunt conșinși că nimic din acestea nu îmi sunt ascunse; fiindcă aceasta nu s-a făcut într-un colț. ²⁷ Crezi tu, împărate Agripa, în profeți? Știu că tu crezi. ²⁸ Atunci Agripa i-a spus lui Pavel: Aproape mă convingi să fiu creștin. ²⁹ Iar Pavel a spus: Să dea Dumnezeu, ca nu numai tu, ci și toți cei ce mă aud astăzi, să fie deopotrivă aproape *ce sunt eu* și chiar mai mult decât sunt eu, exceptând aceste lanțuri. ³⁰ Și după ce a vorbit astfel, împăratul s-a sculat și guvernatorul și Bernice și cei ce ședea cu ei; ³¹ Și după ce s-au retras, vorbeau între ei, spunând: Acest om nu face nimic demn de moarte sau de lanțuri. ³² Atunci Agripa i-a spus lui Festus:

Acest om ar fi putut fi eliberat dacă nu ar fi apelat la Cezar.

27

¹ Iar când s-a hotărât să navigăm spre Italia, pe Pavel și pe alți prizonieri i-au predat unui centurion numit Iulius, din cohorta lui Augustus. ² Și, îmbarcându-ne într-o corabie de la Adramit, am ridicat ancora, intenționând să navigăm pe lângă coastele Asiei; Aristarh, un macedonean din Tesalonic, fiind cu noi. ³ Și a doua zi am aruncat ancora la Sidon. Și Iulius îl trata omenește pe Pavel și i-a dat voie să meargă la prietenii săi să se învioreze. ⁴ Și după ce am ridicat ancora de acolo, am navigat la adăpostul Ciprului, pentru că vânturile erau potrivnice. ⁵ Și după ce am trecut de marea Ciliciei și Pamfiliei, am ajuns la Mira, o cetate din Licia. ⁶ Și acolo, centurionul a găsit o corabie din Alexandria, navigând spre Italia; și ne-a urcat în ea. ⁷ Și navigând încet mai multe zile și ajungând cu greu lângă Cnidus, vântul nelăsându-ne, am navigat la adăpostul Cretei, lângă Salmona; ⁸ Și, trecând cu greu aceasta, am ajuns într-un loc numit Limanuri Bune; aproape de care era cetatea Lasaia. ⁹ Și, trecând mult timp și navigarea fiind de acum periculoasă, pentru că postul trecuse deja, Pavel i-a avertizat, ¹⁰ Și le-a spus: Domnilor, îmi dau seama că această călătorie va fi cu vătămare și multă pagubă, nu doar pentru încărcătură și corabie, dar și pentru viețile noastre. ¹¹ Cu toate acestea, centurionul l-a crezut pe căpetenia vasului și pe proprietarul corăbiei mai mult decât cele spuse de Pavel. ¹² Iar

pentru că limanul nu era bun pentru iernat, cei mai mulți s-au înțeles să plece și de acolo, dacă ar fi posibil să ajungă cumva să ierneze la Fenix, un liman din Creta și care este orientat spre sud-vest și nord-vest. ¹³ Iar când vântul de sud a suflat ușor, presupunând că și-au atins scopul, ridicând ancora, au navigat aproape de Creta. ¹⁴ Dar nu după mult timp s-a ridicat împotriva acesteia un vânt violent, numit Euroclidon. ¹⁵ Iar când corabia a fost apucată și nu putea face față vântului, ne-am lăsat purtați de ea. ¹⁶ Și, trecând repede pe lângă o anume insulă numită, Claudia, cu greu am fost în stare să fim stăpâni ai bărcii; ¹⁷ Pe care, după ce au ridicat-o, au folosit ajutoare, încingând corabia; și, temându-se ca nu cumva să fie aruncați în bancurile de nisip, au strâns pânzele și astfel au fost purtați. ¹⁸ Iar noi, fiind puternic bătuti de furtună, a doua zi ei au aruncat încărcătura peste bord; ¹⁹ Și a treia zi, noi cu mâinile noastre am aruncat uneltele corăbiei. ²⁰ Și după ce nu s-a arătat mai multe zile nici soare nici stele, și nu mică era furtuna peste noi, ni s-a dus atunci toată speranța că vom fi salvați. ²¹ Iar după o îndelungată abținere, Pavel a stat în picioare în mijlocul lor și a spus: Domnilor, trebuia să mă fi ascultat și să nu fi ridicat ancora din Creta și să câștigați această vătămare și pagubă. ²² Și acum, vă îndemn să fiți cu voie bună; fiindcă nu va fi pierderea vieții niciunuia dintre voi, decât a corăbiei. ²³ Fiindcă azi noapte a stat în picioare lângă mine îngerul Dumnezeului al căruia sunt și căruia îi servesc, ²⁴ Spunând: Nu te teme, Pavele, tu trebuie să fii adus în fața Cezarului; și iată,

Dumnezeu ți-a dăruit pe toți care călătoresc cu tine. ²⁵ De aceea domnilor fiți cu voie bună; fiindcă îl cred pe Dumnezeu, că va fi chiar așa cum mi s-a spus. ²⁶ Totuși, noi trebuie să fim aruncați pe o anumită insulă. ²⁷ Și când a venit a paisprezecea noapte, fiind aruncați în sus și în jos în Adriatica, spre miezul nopții, marinarii au presupus că se apropie de o coastă; ²⁸ Și au măsurat adâncimea apei și au găsit douăzeci de stânjeni; și după ce s-au dus puțin mai departe, au măsurat din nou și au găsit cincisprezece stânjeni. ²⁹ Atunci, temându-se ca nu cumva să fim aruncați pe stânci, au azvârlit patru ancore din pupă și doreau să se facă ziuă. ³⁰ Dar în timp ce marinarii plănuiau să fugă din corabie, după ce au coborât barca pe mare, sub pretext că intenționează să arunce ancore din proră, ³¹ Pavel a spus centurionului și soldaților: Dacă aceștia nu rămân în corabie, voi nu puteți fi salvați. ³² Atunci, soldații au tăiat frânghiile bărcii și au lăsat-o să cadă. ³³ Și până să se facă ziuă, Pavel îi implora pe toți să ia mâncare, spunând: Astăzi este a paisprezecea zi de când așteptați și continuați postind, fără să luați nimic. ³⁴ De aceea vă îndemn să luați mâncare; fiindcă aceasta este pentru sănătatea voastră; fiindcă niciun fir de păr nu va cădea de pe capul vreunuia dintre voi. ³⁵ Iar după ce a spus astfel, a luat pâine și a adus mulțumiri lui Dumnezeu în prezența tuturor; și după ce a frânt-o, a început să mănânce. ³⁶ Atunci toți au fost cu voie bună și au luat și ei mâncare. ³⁷ Și eram de toți în corabie două sute șaptezeci și șase de suflete. ³⁸ Și, săturându-se cu mâncare, au ușurat corabia și au aruncat

grâu în mare. ³⁹ Iar după ce s-a făcut ziuă nu au recunoscut pământul; dar au văzut un anumit golf cu o plajă, pe care voiau, dacă era posibil, să împingă corabia. ⁴⁰ Și după ce au ridicat ancorele, s-au încredințat mării și au dezlegat funiile de la pana cârmei și au înălțat pânda principală în vânt și au ținut-o spre țarm. ⁴¹ Și, căzând pe un loc unde se întâlneau două mări, au eșuat corabia; și prora s-a înfipt tare și a rămas nemișcată, dar pupa era sfărâmată de violența valurilor. ⁴² Iar voia soldaților era să ucidă prizonierii, ca nu cumva vreunul să înoate și să scape. ⁴³ Dar centurionul, voină să îl salveze pe Pavel, le-a împiedicat planul; și a poruncit celor ce pot înota să se arunce primii în mare și să ajungă pe uscat; ⁴⁴ Și ceilalți, unii pe scânduri și unii pe sfărâmăturile de la corabie. Și așa s-a întâmplat că toți au scăpat în siguranță pe uscat.

28

¹ Și după ce au scăpat, atunci au aflat că insula se numește Melita. ² Și barbarii ne-au arătat nu puțină bunăvoință; fiindcă au aprins un foc și ne-au primit pe toți, din cauza ploii care cădea și din cauza frigului. ³ Și când Pavel strânsese o grămadă de vreascuri și le pusese pe foc, a ieșit o viperă din căldură și s-a prins de mâna lui. ⁴ Și barbarii, când au văzut jivina veninoasă atârnată de mâna lui, au spus între ei: Fără îndoială, acest om este un ucigaș pe care, deși a scăpat din mare, răzbunarea nu îl lasă să trăiască. ⁵ Și el a scuturat jivina în foc și nu a simțit niciun rău. ⁶ Dar se așteptau ca el să înceapă să se umfle sau să cadă mort dintr-o dată; dar după ce au așteptat mult și au văzut că nu i

se întâmplă niciun fel de vătămare, și-au schimbat părerea și au spus că el era un dumnezeu. ⁷ Iar în aceleași ținuturi erau stăpânirile celui mai de seamă om al insulei, al cărui nume era Publius; care ne-a primit și ne-a găzduit prietenos trei zile. ⁸ Și s-a întâmplat că tatăl lui Publius zăcea bolnav cu febră și scurgere de sânge; la care a intrat Pavel și s-a rugat și și-a pus mâinile pe el și l-a vindecat. ⁹ De aceea după ce a fost făcută aceasta, și alții de pe insulă care aveau boli au venit și au fost vindecați; ¹⁰ Care ne-au și onorat cu multe onoruri; și când am plecat, ne-au încărcat cu cele ce au fost necesare. ¹¹ Iar după trei luni, ne-am imbarcat într-o corabie din Alexandria, care iernase pe insulă, al cărei însemn era Castor și Pollux. ¹² Și, aruncând ancora la Siracuza, am rămas trei zile. ¹³ Și de acolo ne-am dus pe ocolite și am ajuns la Regium; și după o zi s-a pornit vântul de sud și a doua zi am ajuns la Puteoli, ¹⁴ Unde am găsit frați și am fost rugați să rămânem cu ei șapte zile; și așa ne-am dus spre Roma. ¹⁵ Și de acolo, când au auzit frații despre noi, au ieșit în întâmpinarea noastră până la forumul lui Apius și la Trei Taverne; pe care Pavel, când i-a văzut, a mulțumit lui Dumnezeu și a prins curaj. ¹⁶ Iar când am ajuns la Roma, centurionul a dat pe prizonieri căpeteniei gărzii; dar lui Pavel i s-a permis să locuiască aparte cu un soldat care îl păzea. ¹⁷ Și s-a întâmplat că, după trei zile, Pavel a chemat la un loc pe mai marii iudeilor; iar după ce s-au adunat ei, le-a spus: Bărbați și frați, deși nu am făcut nimic împotriva poporului, sau a obiceiurilor părinților noștri, totuși din Ierusalim

am fost predat prizonier în mâinile romanilor. ¹⁸ Care, după ce m-au cercetat, au intenționat să mă elibereze, pentru că nu era nicio vină de moarte în mine. ¹⁹ Dar după ce iudeii au vorbit împotriva, am fost constrâns să apelez la Cezar; nu că aş avea ceva de care să acuz națiunea mea. ²⁰ De aceea pentru această cauză v-am chemat, să vă văd și să vă vorbesc; fiindcă din cauza speranței lui Israel sunt legat cu acest lanț. ²¹ Și i-au spus: Noi nici nu am primit scrisori din Iudeea despre tine, nici vreunul dintre frații care au venit nu ne-a arătat sau vorbit ceva rău despre tine. ²² Dar considerăm convenit să auzim de la tine ce gândești; fiindcă în legătură cu această partidă, ne este bine cunoscut că pretutindeni se vorbește împotriva. ²³ Iar după ce au stabilit pentru el o zi, au venit mulți la el în locuința lui; cărora le explica și adeverea împărăția lui Dumnezeu, convingându-i în legătură cu Isus, deopotrivă din legea lui Moise și din profeți, de dimineața până seara. ²⁴ Și unii au crezut cele spuse, iar unii nu au crezut. ²⁵ Și, neînțelegându-se între ei, s-au dus, după ce Pavel le-a spus o vorbă: Bine a vorbit Duhul Sfânt prin profetul Isaia către părinții noștri, ²⁶ Spunând: Du-te la acești oameni și spune-le: Auzind veți auzi și nicidecum nu veți înțelege; și văzând veți vedea și nicidecum nu veți pricepe; ²⁷ Fiindcă inima acestui popor s-a îngroșat, și urechile lor sunt greoaie la auzire și și-au închis ochii; ca nu cumva să vadă cu ochii lor și să audă cu urechile lor și să înțeleagă cu inima lor și să se întoarcă și să îi vindec. ²⁸ De aceea să vă fie cunoscut că, salvarea lui Dumnezeu este trimisă

neamurilor și ele o vor asculta. ²⁹ Și după ce el a spus acestea, iudeii au plecat și au avut o discuție mare între ei. ³⁰ Iar Pavel a locuit doi ani întregi în propria lui casă închiriată, și primea bine pe toți ce intrau la el, ³¹ Predicând împărăția lui Dumnezeu și predând cele despre Domnul Isus Cristos cu toată cutezanța și fără piedici.

Biblia Traducerea Fidela
The Holy Bible in Romanian, Biblia Traducerea Fidela
translation

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Translation by: Alex Crişan

Cuvântul păstrat al lui Dumnezeu în limba română, traducerea Fidela a Bibliei își are sursa în cele două manuscrise tradiționale, cele inspirate de Dumnezeu, Textul Masoretic (vechiul testament) și Textus Receptus (noul testament).

2024-04-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 13 Jul 2024 from source files dated 30 Apr 2024

eac30117-415c-5809-bea7-422bf6b959a9